திராவிடநாடு

28—4—57 | வார வெளியீடு | விலை 0—2—6

★

"பயங்கரப் பலாத்காரமும், அதை ஒடுக்க என்று கூறிக்கொண்டு மோசமான அடக்குமுறையையும் வீசும் நிலையில் உள்ள சைப்ரஸ் தீவில், பயங்கரவாதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டவர், நடத்திச் செல்பவர் என்று கருதப்பட்டுச் சிறைப்படுத்தப் பட்டவராயிற்றே,

"மகாரியாஸ் பாதிரியார்"

இவர் சென்ற கிழமை, விடுதலை பெற்றிருக்கிறார்."

★

ஆங்கிலேயரும் 'இந்தி'யரும்

ஆங்கிலம் இந்தி இரண்டும் தமிழர்க்கு வேற்று மொழிகளே. என்றாலும் தமிழர் இந்தியை வெறுக்குமளவிற்கு, ஒதுக்குமளவிற்கு ஆங்கிலத்தை வெறுப்பதுமில்லை; தள்ளுவதுமில்லை. இந்தியாவின் பொதுமொழியாக இந்தி இருக்கவேண்டும் என்று பெரிய பெரிய நிலைகளில் இருக்கின்றவர்கள் அன்போடு கூறினாலும் ஏற்றுக்கொள்ள தமிழர் மனம் கூசுகின்றது; அஞ்சுகின்றது.

ஆனால் ஆறாயிரம் கல் தொலைவுக்கு அப்பால் இருப்பவரின் மொழிதான் என்றாலும் ஆங்கிலத்தின் மீது வெறுப்பு தோன்றுவதில்லை. அந்த ஆங்கிலமே இந்நாட்டின் பொதுமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். வடநாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு இது வியப்பாக இருக்கலாம். மேற்போக்காகக் காணுவோரும், முதலில் திகைப்பர். எங்கோ இருக்கும் ஆங்கிலத்தைத் தென்னாட்டார் தமிழர் விரும்புகின்றனர்—அண்மையில் வடக்கே உள்ள இந்தியை வெறுக்கின்றனரே என்று தடுமாறுவர்.

தேசியத்தில் மிக்க பற்று இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஆங்கிலேயனின் ஆட்சியில் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேல் இருந்துவிட்டதால் அந்த 'மோகம்' 'பயம்' இன்னும் நீங்கவில்லை அதுதான் காரணம் என்று உடனே கூறுவார்கள். உண்மைக் காரணம் அதுவன்று.

மோகமோ—அச்சமோ மொழித் துறையில் செய்வதுஒன்றுமில்லை. பின் ஏன் தமிழர் இந்தியை விட ஆங்கிலத்தை விரும்புகின்றனர்? இதற்கு என்ன காரணம்?

கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை ஒரு முறை ஆராய்வார்க்கு இதன் உண்மை நன்கு விளங்கும்.

ஆங்கிலேயரும் தமிழர்க்கு அன்னியர்தான்; வடவரும் அன்னியர் தான் — ஆங்கிலமும் வேற்று மொழிதான்; இந்தியும் வேற்று மொழிதான்—ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியமும் தமிழகத்தைத் தன் கீழ் வைத்திருந்தது; வடவர் பிடியும் இன்று வலுத்திருக்கின்றது. இப்படி ஆங்கிலேயர்க்கும் வடவருக்கும் தமிழரைப் பொருத்த அளவில் பல தன்மைகள் ஒன்றாக இருப்பினும் தமிழரின் மனம் ஆங்கிலேயரை விரும்புமளவு வடவரை எண்ணுவதில்லை.

இதற்குக் காரணம் ஆங்கிலேயர் தமிழ்மொழியின் பால் கொண்ட

மா. கி. தசரதன்

ஆர்வமும் வடவர் தமிழின் மீது என்றும் கொண்டுள்ள பகைமையும் ஆகும்.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் மூலமாக இந்த நாட்டில் நுழைந்து மெல்ல மெல்ல ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு கொடுமைகள் இழைத்தவர்கள் — நம்நாட்டு மக்களை பலவகையில் துன்புறுத்தியவர்கள்—பல கேடுகள் சூழ்ந்தவர்கள் என்றெல்லாம் ஆங்கிலேயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். இவை அத்தனையும் உண்மையே. அரசியல் ஆணவம் கொண்டவர்களாக ஆங்கிலேயர் இருந்தனர். அடக்குமுறைக் கொடுமைகளை வீசியவர்கள் என்பதெல்லாம் உண்மையே.

ஆனால் தமிழ்மொழிவளர்ச்சியில் ஆங்கிலேயர் காட்டிய அக்கறையில் ஒரு சிறு கூறுகூட வடவர் காட்டுவதில்லை. ஆங்கிலேயரால் அரசியல் துறையில் இந்நாடு உற்ற கேடுகள் பலவாக இருக்கலாம். ஆனால் மொழி பெற்றிருக்கின்ற நன்மைகள் பலவாகும். அரசியலில் அதிகாரம் பெற வேண்டும் என்று எந்தளவுக்கு அவர்கள் முயன்றார்களோ அதைவிட அதிக ஆர்வத்துடன் தமிழ் மொழியைக் கற்க வேண்டும் வளர்க்க வேண்டும் என்று பாடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

1788-ஆண்டு 'ஏஷியாடிக்ரிசர்ச்சஸ்' என்ற ஏட்டில் தமிழ் நாட்டின் சிறப்பைக் கூறும் முதல் கட்டுரை வெளிவந்தது, என்று கூறப்படுகின்றது. அது முதல் ஆங்கிலேயர் ஒவ்வொரு முறையும் ஏதேனும் ஒரு புதிய துறையில் தமிழ் மொழியை வளப்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

தமிழில் இன்ன சொல்லுக்கு இன்ன பொருள என்று கூறும் முறையில் நிகண்டுகள் உள்ளன. இவை பாடல்களாய் அமைந்திருத்தலின் இவை எல்லோருக்கும் பயன்படுவதில்லை. ஆனால் அகராதிகள் என்று சொல்லப்படுபவை யாவராலும் எளிதில் பயன்படுத்தக் கூடியவை. ஆங்கில முறையில் அமைந்துள்ள இந்நூல் முறையைத் தமிழுக்குத் தந்தவர் ஒரு ஆங்கிலேயரே.

தமிழில் உரை நடை நூல்கள் தற்காலத்தில் வழக்கில் பயின்று வருதற்கு வழி செய்தவர் ஆங்கிலேயரே ஆகும். எவ்வெத்துறை

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

மே தினம்

15] ஆண்டு சந்தா ரூ. 8 [28—4—57] தனிப் பிரதி 16-காசு [இதழ் 41

வழக்கம்போல், மேதினம் வருகிறது! கடந்த ஆண்டைவிட, களிப்பும் நற்குறியும் கொண்ட வண்ணம், இந்த ஆண்டு மே நாள் முகிழ்க்கிறது!

ஒடிந்து கிடக்கும் உழைப்பாளனின் உள்ளத்திலே ஒரு உவகை—வீர சுதந்திரம் பெறப் போராடும் வெற்றிச் செல்வங்களின் மனதிலே புத்துணர்ச்சி — வீறுகொண்டெழும் பாட்டாளிகளின் 'பாரம்' சுமந்து சுமந்து பழக்கப்பட்ட இதயத்திலே ஒருநம்பிக்கை—ஆகியவைகளுடன் இந்த மேதினம், உலகெங்கும்கொண்டாடப்படும்.

கனு, சிங்கப்பூர், போன்றவைகள், அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த நிலை மாறி தன்னரசு பெற்ற நிலையிலும், பெறும் நிலையிலும் காட்சி அளிக்கின்றன. அட்டகாசத்தால் அழித்துவிடலாம் என்று வல்லரசுகளால் கருதப்பட்ட எகிப்து, எழில் பூமியாகியிருக்கிறது. "சுதந்திர உணர்ச்சியையா ஊட்டுகிருய்? உனக்கு அவ்வளவு திமிரா! பூட்டு கரங்களில் விலங்கு — ஏற்று கப்பலில் -- மகா சமுத்திரத்துக்கு நடுவிலுள்ள தீவிலே கொண்டுபோய்போடு" என்று கடந்த ஆண்டு கொண்டுபோய்ப் பூட்டப்பட்ட சைபரஸ் தீவு விடுதலைப் பிதா மகாரியாஸ் பாதிரியார், விடுதலைசெய்யப்பட்டு, தாயக மண்ணில் உலவுகிருர். இருண்ட கண்டமெனக் கருதப்படும் ஆப்பிரிக்க மண்ணின் பல பகுதிகளிலே விடுதலை நாதம் ஒலிக்கிறது! இந்திய உபகண்டத்தின் ஒரு எல்லையாம் நாகநாட்டிலே முழங்கிடும் விடுதலைக் கீதத்தை ஒடுக்க நேரு ஆட்சி பீரங்கிகளையும் துப்பாக்கிகளையும் வெடித்தும் பயனில்லை—நடைபெற்ற தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு நாமம் சாத்தியிருக்கிறது! தெற்கு எல்லையான கேரளத்திலோ உலகமே நோக்கவும், முற்போக்கினர் எல்லாம் அகமகிழவுமான வகையில் ஒரு பொதுவுடைமை ஆட்சியே அமைந்திருக்கிறது! தாயகம் தனி அரசாகப் பாடுபடும் நாமோ, நமது வரலாற்றிலேயே ஒரு திருப்புமையமாக, சட்டசபைப் பிரவேசம் செய்கிரோம்.

இவ்விதம், கடந்த ஆண்டைவிடச் சிறப்புடனும், உழைப்பாளருக்கும் விடுதலை விரும்பிகளுக்கும் ஊக்கம் தரும் வகையிலும் இந்த ஆண்டு மே தினம் வருகிறது. இதே சமயத்தில், உலகை ஆட்டிப்படைத்திடும் அரசினரின் அட்டகாசப் போக்கால் எழும்பிடும் ஓலக் குரலும் கேட்காமலில்லை! பிரான்சின் பிடிவாதத்தால், ஆபிரிக்க மண்ணின் இடங்களிலே, இரத்தமும் பிணமும், ஏற்பட்டுக் கொண்டுள்ளது. வெள்ளையர் வெறித் திமிரால், வாழப் பிறந்த மனிதர்களை வாட்டும் கொடுமை 'கோலோச்சுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, எவ்வளவோ வேண்டியும் அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அணுகுண்டு வெடிப்புப் பரிசோதனையை நடத்தப்போகின்றனவாம்!!

ஒருபக்கம் ஆனந்தம்தரும் நிகழ்ச்சிகளும், இன்னொரு திசையில் அதிர்ச்சி தரும் சம்பவங்களுமிருந்தாலும், உழைப்பாளர்தம் உலகம் இன்றில்லா விடினும் ஒரு நாள் வெல்லும், அதற்கான அறிகுறிகள் வளரத் துவங்கி விட்டன என்கிற ஆனந்தத்தோடு அரும்புகிறது, இந்த ஆண்டு மேதினம்.

"மாடு தின்னும் புலையா, உனக்கு மார்கழித் திருநாளா?" என்று அதட்டிக் கேட்டிட்ட ஆண்டைகள் போக்கும், "கூலிக்குழைப்பவனே! குலையைப் பிடுங்கி விடுவேன். ஜாக்கிரதை" என்று அதட்டிப் பேசிய எஜமானும், சுருதியைக் குறைத்துக் கொண்டும், ஆத்திரத்தை அடக்கிக்கொண்டும் பேசவேண்டிய நிலையிலிருக்கிருர்கள் இன்று. மாடல் சோஷியலிசமாவது பேசித் தீரவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளானதும், உழைக்கும் விவசாயிக்கு அறுபதும்மிராசுதாருக்கு நாற்பதுமாகச் சட்டம் கொணர வேண்டிய அவசியம் காங்கிரசு ஆட்சிக்கு ஏற்பட்டதும், இதனுல்தான்!

இந்த மாறுதல், காலம் வழங்கிய குறியாகும், உழைப்பவன் வசம் உலகம் ஒருநாளைக்குப் போய்விடும் என்பதைக் காட்டும் நிகழ்ச்சியாகும், பொட்டுப் பூச்சிகளாய், புன்மைத் தேரைகளாய் ஆக்கப்பட்டவர்கள்—தாழ்ந்து வீழ்ந்துபோனவர்கள்—மனிதரில்—நாமும் மனிதர்! மண்ணன்று, என்று உணரத் தலைப்பட்டுவிட்டதன் சின்னமாகும்.

இருண்ட வீட்டிலே, இன்று ஒளி வீசத் துவங்கி விட்டது! இதனுல், மகிழ்ந்த தொந்தியினரிடையே மருட்சிநுழைய ஆரம்பித்திருக்கிறது!

இந்த மேதினத்தைச் சந்திக்க, விடுதலை விரும்பிகள் தாண்டி வந்துள்ள சங்கடங்கள், கடந்து வந்துள்ள பாதைகள் சாமானியமானவையல்ல. வால்பாறை போன்ற இடங்களிலே தொழிலாளர் தம் குருதி சிதறி மண்ணையும் கண்ணையும் சிவப்பாக்கும் சேதியைக் கேட்கிரோம். இதுபோல, 1886-மே முதல் நாளன்று, 15-மணி நேரம் ஒருநாள் முழுவதும் உழைப்பதா? ஐயோ! முடியாது. 12-மணி நேரம் வேலைகொடு-8-மணி நேரம் வேலைகொடு" என்று கேட்டபோது, துப்பாக்கி முழங்கிற்று, அன்று முதல், அக்கிரமக்காரர்களை எதிர்த்து தொழிலாளர் சிந்திவந்துள்ள செங்குருதி கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. முதல் வெற்றியாக 'ரஷ்யா' அமைந்தது. பிறகு, சீனு, இப்போது, எல்லோரும் உழைப்பாளருக்கு வாழ்வு வழங்குவதிலுள்ள நியாயத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றனர். டாடாவும் பேசுகிருர், சர்க்காரும் பேசுகிறது, சமதர்மியும் பேசுகிருர். ஒவ்வொருவர் மனேநிலையும் வேறுவேறென்ருலும் அவரவர்களும் பேசும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இது ஆதிக்கப்புரி, சரிகின்றது என்பதற்கான சின்னமாகும். விடுதலை விரும்பிப் போராடும் நாடுகளைப் பற்றியும், ஆதிக்கக்காரர்கள் அச்சமும் திகிலும் கொள்ளத் துவங்கியுள்ளனர். இத்தகு நிலையில் வரும், இந்த ஆண்டு மே தினத்தை வரவேற்கிரோம். உத்தம அன்பு பாட்டாளிகள் மத்தியிலே உருவாகுமாக! ஒற்றுமையும், சாந்தம் கலந்த பண்பும் வளருமாக!!

★

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

களில் மேற்கு நாடுகளில் மொழி வளமும் செழுப்பும் பெற்றுத் துலங்குகின்றதோ அவ்வத் துறையிலெல்லாம் தமிழும் புதுமை கொள்ளுதற்காக ஆங்கிலேயர் பாடுபட்டிருக்கின்றனர்.

பல தமிழ் நூல்களை மொழி பெயர்த்து உலகத்திற்கு தமிழின் சிறப்பை அறிவித்த பெருமை ஆங்கிலேயர்களுக்கு உண்டு.

ஆங்கிலேயர்களுள் டாக்டர் கால்டுவெல் தமிழுக்கும் தென்னாட்டு மொழிகளுக்கும் செய்த தொண்டு அளவிடற்கரியது ஆகும். வடமொழியே மேலானது பிறவெல்லாம் அதன் சேய்களே என்றும், அது இன்றி எம்மொழியும் இயங்க இயலாது என்று வடமொழிக்காரர்கள் நமக்கு செய்து வந்த வேளையில் கால்டுவெல் தென்மொழிகளை ஆராய்ந்து, இவற்றின் ஒப்புடைமைகளைக் கண்டறிந்து, சிறப்புக்களைப் போற்றி, தனித் தன்மையைப் பாராட்டி திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்என்றதோர் அரிய ஆராய்ச்சி நூலை எழுதி வெளியிட்டார்கள். தமிழுக்கு அந்த நூல் பெருமையைத்தேடித்தந்ததுஎன்பதுமட்டுமல்ல தமிழர்களின் உள்ளங்களிலேயே மீண்டும் நல்ல நம்பிக்கை துளிர்க்க அது வழி செய்தது என்றால்மிகையாகாது. 'வடசொற்கடந்தான் தென் தமிழ்க்கெல்லை கண்டான்' என்று இருமொழியையும் சேர்த்துப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்த புலவர்களிடை 'ஆரியம் போல் உலகவழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையாதது' தமிழ் என்று பேச ஒரு சுந்தரனார்க்குத் துணிவு தந்தது இவ்வாராய்ச்சியே யாகும்.

தொடக்க நாட்களில் தமிழ் பயின்ற ஆங்கிலேயர் விரும்பியிருந்தால் எத்துணையோ ஆங்கிலச் சொற்களை வலிந்து தமிழில் புகுத்தித் தமிழின் தூய்மையைக் கெடுத்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை. மாறாக, மாறாத பெயர்களையெல்லாம் கூட தமிழாக்கியுள்ளனர். ஜோசப்—சூசையப்பர்—யூரோப்—ஐரோப்பா; என்பன சிறந்த சான்றுகளாகும். இவ்வாறு தமிழ் வளர்ச்சியில் தங்கள் முயற்சியைச் செலவிட்டமையால்தான் தமிழர் இன்னும் ஆங்கிலத்தை வெறுக்கவில்லை.

இனி, மற்றோர் ஏகாதிபத்தியரான வடவரைப்பற்றி எண்ணுவோம். இன்று இந்திமொழி எங்கே இடம் கிடைக்கும் எப்படியேனும் உள்ளே நுழைந்துவிடலாம் என்று நாள்தோறும் முயலுகின்றது. வலிய நுழைக்க இடம் தேடப்படுகின்றது. தமிழில் உள்ள சொல்லையும் நீக்கி இந்திச் சொற்கள் இட்டு எழுதும் முயறசிகள் மொழி பெயர்ப்புகளில் நடைபெறுகின்றன. அரசியல் அமைப்பைத் தமிழ்ப்படுத்தத் தொடங்கியபோது அரசாங்கம் பல இந்திச் சொற்களின் பட்டியலைத் தந்து இவற்றைக் கலந்து எழுதுக என்று பணித்ததும் அதற்கு தமிழர்கள் எதிர்ப்பு கூறியதும் அண்மை நிகழ்ச்சிகளே.

அரசியல் முறையில் இப்படி இந்தி நுழைப்புக்கு அவர்கள் தீவிர ஆர்வம் காட்டுவது போலவே தனி மனிதர்களும் தமிழகத்தினில் இந்தி வெறியைக் காட்டுகின்றனர்.

ஆங்கிலேயரில் சிலர் தமிழ் கற்று தமிழின் மேன்மைக்குப் பாடுபட்டதுபோல் இதுவரை ஒரு வடவர்கூட தமிழ்கற்றது கிடையாது — கற்றதே இல்லையெனின் மேன்மைக்கு எப்படிப்பாடுபடுவார்கள்.

ஐந்தாண்டுகள் இந்த மாநிலத்தின் ஆளுநர் பணியில் இருந்து விட்டுத் சென்ற பிரகாசா அவர்களே இந்த ஐந்தாண்டுகளில் நான்கே தமிழ்ச் சொற்கள்தான் தெரிந்துகொண்டேன் என்று கூறினார். அவர் மிக நல்லவர் என்கின்றனர். நல்லவர் நிலையே இது என்றால் மற்றவர்களைப்பற்றிக் கூறவேண்டியதில்லை.

இந்தப்போக்கு வடவருக்கு இன்றிருக்கின்ற தன்மைமட்டுமன்று. இன்று வழங்கும் இந்திக்கு முன் அங்கு இருந்த சமஸ்கிருதத்திற்கும் இதே தன்மைதான். சமஸ்கிருதம் என்றும்தான் தலைமை ஏற்கவேண்டும் என்று எண்ணியதே தவிர தமிழ் ஓங்க இடம்தரவில்லை. வடவர் என்றும் தமிழர் மீது தங்கள் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தித் தமிழ்மொழியை அழிக்கவே விரும்பினர் என்பது வரலாற்றால் நன்கு புலனாகின்றது.

இப்படி இருவேறு இனங்கள் நமக்கு மாறானவை என்றாலும் ஒன்று நம்மைப் பாராட்டி நம் மொழியை வளர்க்கப் பாடுபட்டிருக்கிறது என்பதையும், மற்றொன்று என்றும் நமது வீழ்ச்சியையே தேடுகின்றது என்பதையும் அறிகின்றபோது நம்முடைய உள்ளங்கள் முன்னதை விரும்புகின்றன, பின்னதை வெறுக்கின்றன.

நம்மோடு உடன் பிறந்தவனே என்றாலும் நமக்குக் கேடு சூழுகின்றவனை நாம் அன்போடு பார்க்க இயலுவதில்லை. பத்துத் தெருக்களுக்கு அப்பால் இருக்கின்றவன் என்றாலும் நமது, எண்ணங்களுக்கு ஒத்து வருகின்றவனையே நண்பனாக நாடிப் பெறுகின்றோம்.

அதே போல் இரண்டும் வேறான இனங்கள், நம்மீது ஆதிக்கம் கொண்ட இனங்கள்என்றாலும் நாம் நம்மைச் சாய்க்கும் வடவரை விரும்பாமல்—நம்மை விரும்பும் ஆங்கிலேயரை நாடுகின்றோம். வேறு ஒரு காரணமும் இருக்கின்றது.

ஆங்கிலமொழி எல்லா வகையிலும் ஏற்றமும் பொலிவும் பெற்றிருக்கின்றது. தமிழில் இல்லாத செல்வங்கள் பல அதனிடம் உள்ளன. ஆனால் இந்தியில் ஒன்றும் இல்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. ஏதுமற்ற இந்தி ஏற்றம் பெறுவதை எம்மொழிதான் விரும்பும்? எனவே தமிழ் தனக்கில்லாத ஒன்று வேறு ஒரு மொழிக்குக் கிடைக்க வேண்டுமானால், அப்படிப் பெறுகின்ற ஒழிமொழி தகுதியற்ற இந்தியாக இல்லாமல், தகுதிபெற்ற ஆங்கிலமாக இருக்கட்டும்என்று எண்ணுகின்றது.

இந்த அடிப்படை உண்மையைத் தெளிந்தால் தென்னிந்தியர் ஆங்கிலம் வேண்டும் என்கின்றனரே என்று வடவர் ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை.

★

அடிமை

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...

நீக்ரோக்களில் இளைஞர்களாயிருப்பவர்கள் சிலர், சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது தப்பித்து வடக்கே கனடா நாட்டிற்கு ஓடிவிடுவர். அங்கே அடிமை முறை கிடையாது. ஆனால் இப்படித் தப்பிக்க முயலும்போது மாட்டிக் கொண்டால் அந்த இடத்திலேயே மரணம் நிச்சயம். மரணத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் தப்பிக்க முயலும் வாலிபன் ஜார்ஜ், "டாமின் இருப்பிடத்திலே" ஒரு பாத்திரம்.

தப்பித்து கனடாவிற்குபோகும் திட்டம் கண்டு ஜார்ஜின் மனைவி எலிசா முதலில் பயப்படுகிறாள்.

"நம்முடைய எஜமானர்களுடைய உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டியவர்கள் தானே, நாம்!" என்று பயத்தோடு கூறுகிறாள் எலிசா. ஜார்ஜுக்கு கோபம் வருகிறது.

"இந்த மனிதனை நமக்கு எஜமானாக நியமித்தது யார்? அது தான் எனக்குத் தெரியவேண்டும்?" என்று ஆவேசமாகக் கேட்கிறான். நீக்ரோ சமூகத்தின் இளைஞர் கூட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கும் பாத்திரம் ஜார்ஜ்.

"கண்ணே! அடிமைக்குக் காதல் எண்ணம் எழவே கூடாது. ஆம்! இந்த நாட்டிலே நாம் மனிதர்களாகக்கருதப்படவில்லை.உன்னைச் சந்திக்காமலிருந்திருந்தால் அது இருவருக்கும்நல்ல தாய்ப்போயிருக்கும். இப்பொழுது இதோ இந்தப் பாலகனும் நம்மைப்போல அவதிப்படப்போகிறான்!" என்று தான் பெற்றெடுத்த குழந்தையின் வருங்காலத்தைப்பற்றி கவலையோடு கூறுகிறான் ஜார்ஜ்.

சுதந்திரம் தேடுவது என்ற முடிவுடன் கனடா நோக்கிப் புறப்படுகிறான். வழியிலே சந்திக்கும் வெள்ளையனிடம் தன் ஆத்திரத்தை வாரிக் கொட்டுகிறான்.

"நண்பரே! என் கதையைக் கேளும். என் தாயாரும், என்னுடைய ஏழு சகோதரர்களும் ஒரே நாளில் ஏலம்போடப்பெற்றோம். என் கண்முன்னாலேயே நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு முதலாளிக்கு விற்கப்பட்டோம். ஒரு குழந்தையோடாவது நான் வாழ்கிறேன் என்று என் தாய் கெஞ்சினாள். அதற்கு அவள் முகத்தில் பளீரென்று சவுக்கடிதான் பதிலாகக் கிடைத்தது.

என்னை வாங்கிய முதலாளி' என் தங்கையையும் விலைபேசி வாங்கினான். இளமையின் எழிலும், குறும்பும் கொண்ட அவள் ஒருத்தியாவது என்னோடு இருக்கப்போகிறாளே என்று மகிழ்ந்தேன் நான். ஐயோ! சொல்லவும் வெட்கமாக இருக்கிறது. விரை

ப. வாணன்

வில் என் மகிழ்ச்சி மறைந்தது மாத்திரமல்ல. என் இருதயமே வெடித்துவிடுமோ என்ற நிலை ஏற்பட்டது. எந்த அறையில் அவள் கற்பழிக்க முயற்சிக்கப் பட்டாளோ, எந்த அறையில் அவன் சேட்டைக்கு இணங்க மறுத்தாள் என்ற காரணத்திற்காக அவள் சவுக்கால் அடிக்கப் பட்டாளோ, அதே அறையின் வாயிற்படியில் நான் காவலுக்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தேன். இரத்தக் களரியாக அவள் தூக்கி வெளியே எறியப்பட்டாள்!......

நண்பரே! நான் பிறந்ததிலிருந்து இதுவரை என்னைப் பார்த்து நல்ல வார்த்தை ஒன்று கூறியவர்கள் கிடையாது தெரியுமா? இரவும் பகலும் என் தாயையும், தங்கையையும் நினைத்து நினைத்து எத்தனை நாட்கள் அழுது இருக்கிறேன் தெரியுமா? என்னைப் பார்த்து பரிதாபப்படக் கூட என்னைச் சுற்றி யாருமில்லை. ஆண்டுகள் ஆக ஆக எனக்கு மேலும் மேலும் சாட்டையடிகளும் சொல்லடிகளும் கிடைத்தனவே தவிர, என்னைக் கவனிப்பார் யாருமே இல்லை.........

இப்பொழுது என்னைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. எனக்கு சொந்தமான குழந்தை ஒன்று இருக்கிறது. அதையாவது இந்த அடிமை உலகத்தை விட்டு அழைத்துச் செல்கிறேன். உங்கள் மூதாதையர் சுதந்திரத்திற்கு போராடியதை நீங்கள் பெருமையோடு கூறுகின்றீர்கள். அவர்களுக்கிருந்த உரிமை எங்களுக்கும் உண்டு. நானும் உரிமைக்குப் போராடுகிறேன்! அதிலே சாவு தான் முடிவு என்றால், நிரந்தர விடுதலை கிடைத்தது என்று மகிழ்வேன்!" என்று நீக்ரோக்களின் இளைஞர் கூட்டத்தின் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறான் ஜார்ஜ்.

ஹாரிபீச்சரின் பெண் பாத்திரங்கள் மகா இலக்கியங்களில்

வரும் பெண்களுக்கு சமமானவர்கள். பொறுமையையே ஆபரணமாகக்கொண்ட எலிசா தன்குழந்தையைக் காப்பாற்ற வெள்ளம் கரைபுரண்டோடிக் கொண்டிருக்கும் போது கூட ஆற்றைக் கடந்து ஓடுகிறாள்.

கொடுமைக்காரர்களான தென் பகுதித் தோட்ட முதலாளிகளின் பிரதி பிம்பம் 'சைமன் லெக்ரி.' "நீ என் அடிமை. உனக்கு நான் தான் கடவுள்!" என்று டாமைப் பார்த்துக் கூறுகிறான் சைமன் லெக்ரி. அடிமை நீக்ரோக்களை அவன் படுத்தும் கொடுமைக்கு அளவே இல்லை. அவனுடைய இச்சைக்கு இணங்க மறுக்கும் நீக்ரோப் பெண் ஒருத்தியை அறைக்குள்ளேயேபூட்டிப்போட்டு விடுகிறான். பல நாட்களுக்குப் பிறகு அது திறக்கப்பட்டபோது நாற்றமெடுக்கும் பிணமாக அவள் கிடக்கிறாள். லெக்ரி அதற்காகக் கொஞ்சமும் கவலைப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக 'காசி' என்ற அடிமைப் பெண்ணைக் கற்பழிக்கிறான். மிக உயர்ந்த குடும்பத்திலே வளர்க்கப்பட்ட காசி நல்ல குணவதி. லெக்ரியின் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகிக் கல் மனம் படைத்தவளாகிறாள். தனக்குப் பிறக்கும் குழந்தையை அவளே மனதாரக்கொலைசெய்துவிடுகிறாள் "என்னைப்போல இதுவும் எதற்கு அவதிப்பட வேண்டும்? இந்த அடிமை வாழ்வு என்னோடு அழியட்டும்" என்று தர்க்கம் பேசுகிறாள். "ஆண்டவனா...? அப்படி ஒருவன் எங்களுக்கு இல்லை. இருக்கிறான் என்று நீங்கள் வாதித்தால் அவன் எங்களை பாரபட்சமாக நடத்துகிறான் என்று தானே இன்றைய நிலைமை காட்டுகிறது? அப்படிப்பட்ட ஆண்டவனை நாங்கள் ஏன் தொழ வேண்டும்?" என்று விரக்தியோடு பேசுகிறாள். தன்னுடைய வருத்தங்களைத் தாங்கிக்கொள்ள மது கிடைத்தபோது அருந்தி மயக்க நிலைக்குப்போய்விடுவாள். காசியின் உருவகம் நம்மிடமுள்ள பரிதாப உணர்ச்சி அவ்வளவையும் அபகரிக்கிறது.

அவ்வப்போது லெக்ரி புதுப்புது நீக்ரோப்பெண்களைத் தன் அறைக்கு அழைத்து வந்து அவர்களைக் கொடுமை செய்வான். அப்படி வருபவர்களுக்கு காசிதான் ஒரே ஆறுதல்! 'எம்மளின்' என்ற பதினைந்து வயதுகூட நிரம்பாத பச்சிளங் கொடி ஒன்றை இழுத்து வந்து அறையில்பூட்டிவைத்திருக்கிறான், லெக்ரி. சைமன் அறியா வண்ணம் அந்த அறைக்குள்ளே போய், அந்த இளம் பெண்ணைத் தேற்றுகிறாள் காசி.

"நான் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லையே? என்னை ஏன் இப்படிக் கொடுமை செய்கிறான்.........இங்கிருந்து தப்ப வழி இல்லையா, சகோதரி?" என்று வெள்ளை மனதோடு வினவுகிறாள் எம்மளின். காசிக்குச் சிரிப்பு வருகிறது.

"தப்புவதா......ஓ! இங்கிருந்து தப்பிக்கல்லறைக்குப்போகலாம்!" என்கிறாள்.

"அப்படியானால் இப்பொழுது நான் என்ன செய்வது?"

"என்ன செய்வது? நான் என்ன செய்தேன்? என்னதான் செய்ய முடியும்? அவன் இச்சை தீரும் வரை கருத்தையும் இதயத்தையும் மூடிவைத்துவிடு. அவன் எழுந்துபோனவுடன்மனமாரச்சபி! வாயாரத் திட்டு!! இவைகள் தான் நம்மால் முடிந்தது."

"அந்தப் பிராந்தி புட்டியைக் கொடுத்து குடிக்கச் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்துகிறாள்!"

"குடித்துவிடுவது நல்லது"

"குடிப்பதா...? என் தாயார் குடிப்பது பாவம் என்று கூறி இருக்கிறார்கள்"

ஆஹா......! இன்றைக்கு உன் தாயார் உன்னைக் காப்பாற்ற வரப் போகிறாளா? பைத்தியக்காரப் பெண்ணே! முதலில் நானும் இப்படித்தான் வேதாந்தம் பேசினேன். சாட்டை அடிகள் முதுகில் விழும்போது எல்லாம் தானே சரியாகும்!"

"ஐயோ, காசி! நான் பிறக்காமலிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்!"

"இது நான் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே விரும்பியது!"

இப்படி நீக்ரோப் பெண்களின் துன்பங்கள் பூராவையும் எடுத்துக் காட்டும் பாத்திரம் 'காசி' ஹாரிபீச்சரின் நாவல் வெளியாகி நூற்றாண்டுகளாகிவிட்டன. இன்றும் அதைப் படிக்கும்போது

HOME-LAND

'திராவிட நாடு' விற்பனையாளர்களுக்கே 'HOME-LAND' விற்பனை உரிமையும் தரப்படும். 5—5—57க்குள், குறைந்தது முன்பணம் ரூ. 25-ம், 25-பிரதிகளுக்கு மேல் தேவைப்படுவோர் பிரதி ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஒன்று வீதமும் அதிகமாக அனுப்பிவைக்கவும்.

முன் பணம் கிடைத்ததும் ஏஜன்சி பாரம் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

ரூபா 25-க்குக் குறைந்த முன்பணம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

சென்னை, மதுரை, திருச்சி, கோயம்பத்தூர், சேலம் போன்ற பெரிய ஊர்களிலுள்ள நமது ஏஜண்டுகள் தனியாக விண்ணப்பம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

பணம் அனுப்புபவர்கள் தனியாக மானேஜர் "HOME-LAND" என்ற முகவரிக்கே அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

நம்மையறியாமலேயே நமக்குக் கண்ணீர் வந்துவிடும்.

“டாமின் இருப்பிடம்” ஆயிரக் கணக்கான விடுதலை வீரர்களை நாடு பூராவும் கிளப்பிவிட்டது. ‘அடிமை கூடாது’ என்று வடக்கும்; ‘இருக்கலாம்’ என்று தெற்கும் வாதிட்டன. ஜான்ப்ரௌன் போன்ற தீவிரவாதிகளைக் கல்லறைக்கு அனுப்பியது ஓரிரு ராஜ்ய அரசாங்கங்கள். மக்கள் கொதித்து எழுந்தனர். வடக்கு —தெற்கு போர் மூண்டது. ஆபிரகாம் லிங்கன் தலைமையில் வடக்கு வெற்றி பெற்றது, 1865-ல் அடிமை முறையை அடியோடு ஒழித்தார், அமெரிக்க அதிபர்களில் மஹோன்னத நிலையிலிருக்கும் ஆபிரகாம் லிங்கன்.

அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டுக் கிட்டத்தட்ட நூறாண்டுகளாகிறது. இருந்தாலும் இன்னும் அது ஏற்படுத்திய சமுதாய வேறுபாடுகள் அடியோடு ஒழியவில்லை. நீக்ரோ — வெள்ளையர் பாகுபாடு பெரும்பாலான இடங்களில் இருக்கத்தான் செய்கிறது. சமீபத்தில் 1954-ல் அமெரிக்க உயர் நீதிமன்றம் கருப்பர்களுக்கெனத் தனியான பள்ளிகள் என்ற முறை அவசியமில்லை; எந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கறுப்பர்களும் வெள்ளையர்களோடு சேர்ந்து படிக்கலாம் என்றபோது தெற்கு அமெரிக்காவில் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை. நிறவெறிகொண்டதெற்குப்பகுதியில் நீக்ரோ இன்னும்பயத்தோடுதான் வாழ வேண்டுமாம். மனிதனை மதிக்கப்படும் நிலைகூட இன்னும் வராத பகுதிகள் இருக்கிறதாம்.

ரிச்சர்ட் என்ற நீக்ரோப் பேராசிரியன் இன்றைய அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்கள் நிலைமையைப்பற்றி பல நாவல்கள் எழுதியிருக்கிறான். அவன் கூறுவது போல நீக்ரோக்கள் சேரியிலிருந்து நகரத்துக்கு வர இன்னும் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நீக்ரோக்கள் இன்னும் மனித இனமாகக் கருதப்படவில்லை என்பதற்கு ரிச்சர்ட்ரைட் அருமையான காட்சி ஒன்றைச் சித்தரிக்கிறார்.

நீக்ரோ வாலிபன் ஒருவன் ஓட்டல் வேலைக்காரனாக இருக்கிறான். அந்த ஓட்டலிலே இரவு பகல் எல்லா நேரத்திலும் வெள்ளை மாதர்கள் விபசாரம் நடத்துகின்றனர். காதல் செய்ய வரும் வெள்ளையனோடு அறைக்குள்ளே செல்லும் அந்தப் பெண்ணுக்கு, திடீரென்று மது வகைகளோ, அல்லது வேறு ஏதாவது தேவையிருந்தாலோ “பையா!” என்ற சப்தம் கேட்கும், உடனே இவன் ஓடவேண்டும். அந்த நேரத்திலே அந்த வெள்ளை மாதர்கள் என்ன கோலத்திலே இருந்தாலும் நீக்ரோவையன் எந்த விதமான முக மாறுதலும் அடையக்கூடாது. குனிந்த தலை நிமிராமல் கொடுத்த வேலையைச் செய்துவரவேண்டும். தவறிப் போய் அங்கு காணும் காட்சியை அவன் கவனத்தோடு பார்த்து விட்டால், அவன் தலை அவனுக்கில்லை!

இந்தக்காட்சியை அவர் படம் பிடித்துக்காட்டி, இப்படிப்பட்ட காட்சிகள் நடப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கூறுகிறார் தெரியுமா? ஆம், நீக்ரோக்களை மனிதர்களாக ஒழுக்கம் கெட்ட வெள்ளை மாதுகூடக் கருதுவதில்லை. நாய், பூனை முதலியவைகளைப் படுக்கையறையில் நாம் பக்கத்தில் போட்டுக்கொள்வதில்லையா? அதுபோல் நீக்ரோக்களையும் மிருக இனமாகத்தான் வெள்ளையர்கள் கருதுகின்றனர். ஆகவேதான் தாங்கள் நிர்வாணமாகக் கிடந்தால் கூட, நீக்ரோக்களைக் கண்டு வெட்கப்படுவதில்லை! நீக்ரோக்களுக்கு எந்த வித உணர்ச்சியும் இருக்கக் கூடாது என்பதே அவர்கள் சித்தாந்தம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் ஹாரிபீச்சரின் “டாமின் இருப்பிடம்” செய்தவேலையை இந்த நூற்றாண்டில் ரிச்சர்ட்ரைட், வில்லியம் பல்க்னர், முதலிய பல ஆசிரியர்கள் செய்து வருகின்றனர்.

இந்த இந்திய உபகண்டம் ஒன்றிலேதான் இருக்கின்ற கொடுமைகளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கதைகளும், கட்டுரைகளும், நவீனங்களும் எழுதப்படுவதில்லை, அமெரிக்க நீக்ரோ இலக்கியத்தைப் படிக்கும்போது இந்த எண்ணம்தான் நம் மனதிற்கு வருகிறது. மகத்தான இலக்கியத்தையும் உற்பத்தி செய்தார்கள். அதே நேரத்தில் ஜான் பிரௌன் உயிர்விட்டகொள்கைக்கு வெற்றியும் தேடித் தந்தார்கள்! தந்துகொண்டும் இருக்கிறார்கள்!!

★

தோழர் அ. பொன்னம்பலனார் அவர்கள் மலாய் நாட்டிலுள்ள நண்பர்களுடைய அன்பு அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, 21-5-57ல் சென்னையிலிருந்து புறப்படும் எஸ். எஸ். ரஜுலாக் கப்பலில் மலாய் நாட்டுக்குப் பயணமாகின்றார். பினாங்கு, சிங்கப்பூர், சிரம்பான், ஈப்போ, மலாக்கா, கோலாலம்பூர் ஆகிய பகுதிகளில் நண்பர்களின் விருந்தினராகத் தங்கி முக்கிய இடங்களைச் சுற்றிப்பார்த்துகொண்டு, 2, 3 மாதங்களில் தாயகம் திரும்புவார், இங்கு 20—5—57 வரை நண்பர்கள் எழுதும் தபால்களை கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுத வேண்டுகிறார்.

அ. பொன்னம்பலனார்,
M. G. R. நாடக மன்றம்,
160, லாயிட்ஸ் ரோடு, **சென்னை-14**

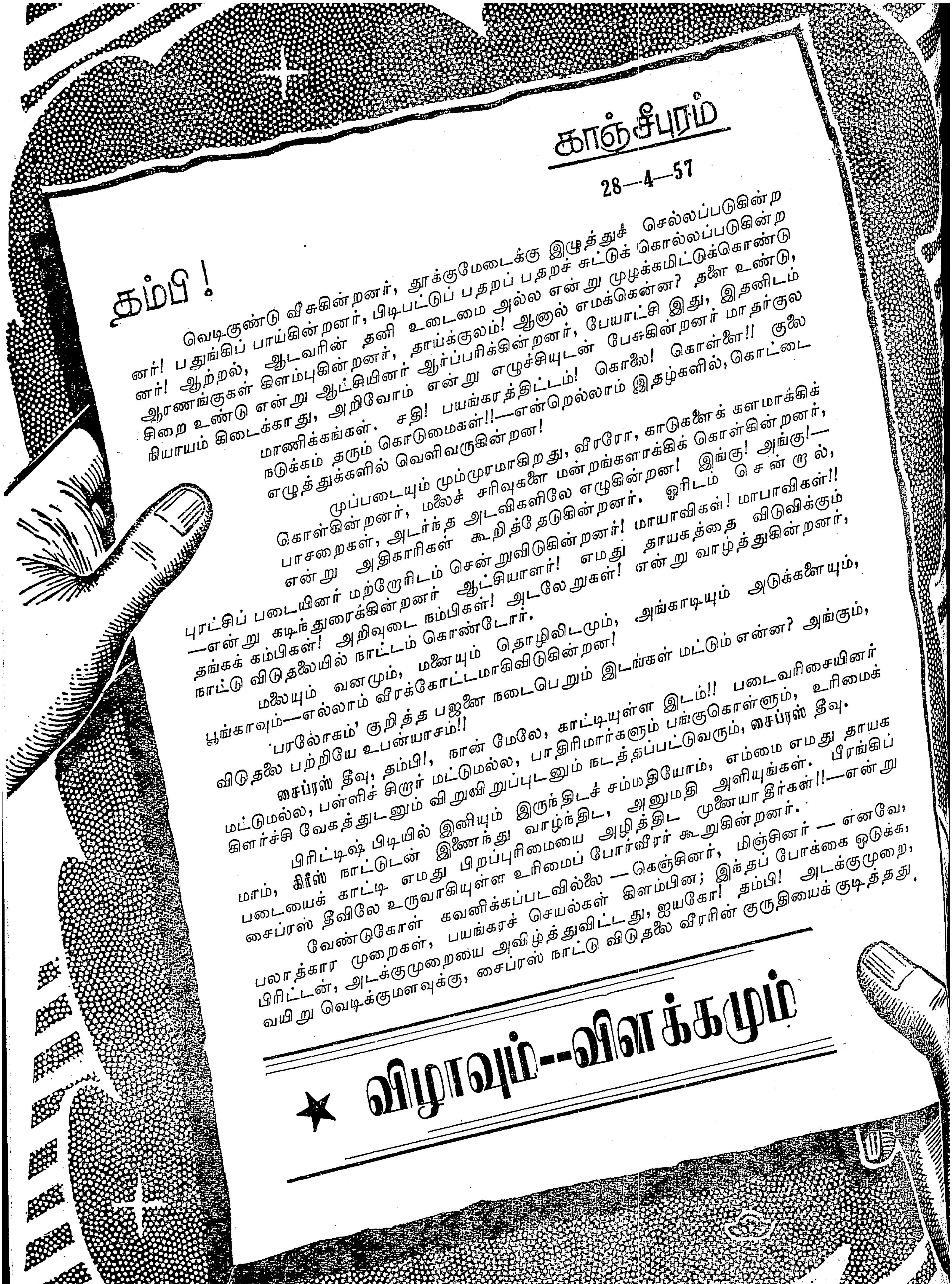

காஞ்சீபுரம்

28—4—57

தம்பி !

வெடிகுண்டு வீசுகின்றனர், தூக்குமேடைக்கு இழுத்துச் செல்லப்படுகின்றனர்! பதுங்கிப் பாய்கின்றனர், பிடிபட்டுப் பதறப் பதறச் சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றனர்! ஆற்றல், ஆடவரின் தனி உடைமை அல்ல என்று முழக்கமிட்டுக்கொண்டு ஆரணங்குகள் கிளம்புகின்றனர், தாய்க்குலம்! ஆனால் எமக்கென்ன? தலை உண்டு, சிறை உண்டு என்று ஆட்சியினர் ஆர்ப்பரிக்கின்றனர், பேயாட்சி இது, இதனிடம் நியாயம் கிடைக்காது, அறிவோம் என்று எழுச்சியுடன் பேசுகின்றனர் மாதர்குல மாணிக்கங்கள். சதி! பயங்கரத்திட்டம்! கொலை! கொள்ளை!! குலை நடுக்கம் தரும் கொடுமைகள்!!—என்றெல்லாம் இதழ்களில், கொட்டை எழுத்துக்களில் வெளிவருகின்றன!

முப்படையும் மும்முரமாகிறது, வீரரோ, காடுகளைக் களமாக்கிக் கொள்கின்றனர், மலைச் சரிவுகளை மன்றங்களாக்கிக் கொள்கின்றனர், பாசறைகள், அடர்ந்த அடவிகளிலே எழுகின்றன! இங்கு! அங்கு!—என்று அதிகாரிகள் கூறித்தேடுகின்றனர். ஓரிடம் சென்றால், புரட்சிப் படையினர் மற்றோரிடம் சென்றுவிடுகின்றனர்! மாயாவிகள்! மாபாவிகள்!!—என்று கடிந்துரைக்கின்றனர் ஆட்சியாளர்! எமது தாயகத்தை விடுவிக்கும் தங்கக் கம்பிகள்! அறிவுடை நம்பிகள்! அடலேறுகள்! என்று வாழ்த்துகின்றனர், நாட்டு விடுதலையில் நாட்டம் கொண்டோர்.

மலையும் வனமும், மனையும் தொழிலிடமும், அங்காடியும் அடுக்களையும், பூங்காவும்—எல்லாம் வீரக்கோட்டமாகிவிடுகின்றன!

'பரலோகம்' குறித்த பஜனை நடைபெறும் இடங்கள் மட்டும் என்ன? அங்கும், விடுதலை பற்றியே உபன்யாசம்!!

சைப்ரஸ் தீவு, தம்பி!, நான் மேலே, காட்டியுள்ள இடம்!! படைவரிசையினர் மட்டுமல்ல, பள்ளிச் சிறார் மட்டுமல்ல, பாதிரிமார்களும் பங்குகொள்ளும், உரிமைக் கிளர்ச்சி வேகத்துடனும் விறுவிறுப்புடனும் நடத்தப்பட்டுவரும், சைப்ரஸ் தீவு.

பிரிட்டிஷ் பிடியில் இனியும் இருந்திடச் சம்மதியோம், எம்மை எமது தாயகமாம், கிரீஸ் நாட்டுடன் இணைந்து வாழ்ந்திட, அனுமதி அளியுங்கள். பீரங்கிப் படையைக் காட்டி எமது பிறப்புரிமையை அழித்திட முனையாதீர்கள்!!—என்று சைப்ரஸ் தீவிலே உருவாகியுள்ள உரிமைப் போர்வீரர் கூறுகின்றனர். வேண்டுகோள் கவனிக்கப்படவில்லை — கெஞ்சினர், மிஞ்சினர் — எனவே, பலாத்கார முறைகள், பயங்கரச் செயல்கள் கிளம்பின; இந்தப் போக்கை ஒடுக்க, பிரிட்டன், அடக்குமுறையை அவிழ்த்துவிட்டது; ஐயகோ! தம்பி! அடக்குமுறை, வயிறு வெடிக்குமளவுக்கு, சைப்ரஸ் நாட்டு விடுதலை வீரரின் குருதியைக் குடித்தது.

★ விழாவும்--விளக்கமும்

கடைசிச் சந்திப்பு! இறுதி முத்தம்! இன்னுயிரே, என்றென்றும் எனை மறவாதே! — என்று கூறிவிட்டுச் செல்வான் காதலன், மறுநாள் இராணுவத்தினர்விதித்திடும் மரண தண்டனையை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வான்—மலர் கருகும் — மணியில் ஓலம் பீறிட்டெழும்—மக்கள் கண்ணீர் பொழிவர் — புதிய வேட்டைக்குத் தன்னைத் தயாரித்துக்கொண்டு, அடக்குமுறை கிளம்பும்.

இந்தச் சைப்ரஸ் தீவில், கனலை மூட்டிவிட்டவர், கலகத்தைத் தூண்டிவிட்டவர், சதிச் செயல்களுக்குத் தூபமிட்டவர், பயங்கர வாதிகளுடன் தொடர்புகொண்டவர் என்றெல்லாம், குற்றம் சாட்டப்பட்ட மகாரியாஸ் பாதிரியாரை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், சிறைப்படுத்திற்று.

கர்த்தரின் நாமத்தைப் பஜிக்க வேண்டிய வாயால், கலகமூட்டிப் பேசினார், ஜெபமாலை உருட்ட வேண்டிய கரங்களில் பயங்கரக் கருவிகளை ஏந்தினார், பரலோக மகத்துவத்தைக் குறித்துப் போதிக்க வேண்டியவர் புரட்சியை ஊட்டிடப் பேசினார், பாதிரி அல்ல இவர், பயங்கரவாதி! இவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஆலயத்தை இவர் ஆயுதக் கிடங்கு ஆக்கி விட்டார்—ஆபத்தானவர்!!---என்றெல்லாம், மகாரியாஸ்மீது பிரிட்டிஷார், கண்டனம் வீசினர்--ஷீஷெல்ஸ் தீவு கொண்டுசென்று, சிறைப்படுத்தி வைத்தனர்.

நெடுந் தொலைவிலே தாயகம்—அங்கு குன்றிலும் பொழிலிலும், காடு கழனியிலும், வீரர் முழக்கம் கேட்டபடி இருக்கிறது--முதியவர் இந்தப் பாதிரியார், சிறை வைக்கப்பட்ட தீவிலிருந்துகொண்டே, மனக் கண்ணால், விடுதலைக் கிளர்ச்சியின் வடிவத்தைக் கண்டு களி கொண்டார்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய வெறிக்கு, இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு—அதற்காகத்தான் அண்ணா, இதனைக் காட்டுகிறார் என்று கூறுகிறாய், தம்பி!

விடுதலை வேட்கை கொண்டவருக்கு, வந்துற்றிடும் இடுக்கண்கள் எண்ணற்றவகையின, என்பதை விளக்கிட, இதனைக் கூறுகிறேன் என்று கருதும் தம்பிகளையும் காண்கிறேன்.

நாடு நலிந்தால் நமக்கென்ன, நாமாவளி பாடிடத்தானே நாம் இருக்கிறோம்—என்ற போக்கிலே ஆண்டிகளும் இருந்திடலாகாது, சைப்ரஸ் தீவின் விடுதலைக்கான கிளர்ச்சியிலே, ஒரு பாதிரியார் எத்தகைய தீவிரத்துடன் ஈடுபட்டு, எத்துணை இன்னலை ஏற்றுக்கொண்டார், காணீர் என்று இந்நாட்டு, காவிக் கோமான்களுக்குக் காட்ட; இதனை நான் எடுத்துரைக்கிறேன், என்று எண்ணும் தம்பிமார்களும் இருக்கிறார்கள்.

நான், இந்தக் கருத்துகளுக்காக மட்டுமல்ல, இதனைக் கூறி இருப்பது.

பயங்கரப் பலாத்காரமும், அதை ஒடுக்க என்று கூறிக்கொண்டு மோசமான அடக்குமுறையையும்வீசும் நிலையில் உள்ள சைப்ரஸ் தீவில், பயங்கர வாதிகளுடன் தொடர்புகொண்டவர், நடத்திச் செல்பவர் என்று கருதப்பட்டுச் சிறைப்படுத்தப்பட்டவராயிற்றே, மகாரியாஸ் பாதிரியார், அவர் சென்ற கிழமை, விடுதலை பெற்றிருக்கிறார்!! சைப்ரசில்மட்டுமல்ல, கிரேக்கநாடு முழுவதுமே, விழாப்போன்ற நிலைமை! உலகெங்கும் உயர்ந்த எண்ணம் படைத்தோரிடமிருந்தெல்லாம் வாழ்த்துகள்! அமெரிக்க மக்கள், தங்களைக் காண விழைகின்றனர், வருக! வருக! என்று அழைப்பு!! மகாரியாஸ் பாதிரியார் கிரேக்க மன்னர் அவை செல்கிறார், விருது அளிக்கிறார் பால் மன்னர்!

தம்பி! மறந்துவிடாதே, வெடிகுண்டு வீசி விடுதலைக் கிளர்ச்சி நடத்தும் இடம், சைப்ரஸ்! வெட்டி வீழ்த்தியும், சுட்டுத்தள்ளியும் விடுதலை வீரர்களை ஒழித்திட, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் முனைந்துள்ள இடம், சைப்ரஸ்!!

எனினும், மகாரியாஸ் பாதிரியாரை, விடுதலை செய்திருக்கிறது, பிரிட்டன்.

சைப்ரசில் பேயாட்சி நடத்தும் பிரிட்டன், மகாரியாஸ் பாதிரியாரை விடுதலை செய்திருக்கிறது.

அதேபோது, சாந்தமும் சன்மார்க்கமும், சீலமும் அகிம்சையும், பேச்சாகவும், மூச்சாகவும் கொண்டு இயங்குகிறதே, 'பாரதம்'—இங்கு, காஷ்மீர் முன்னாள் முதலமைச்சர் ஷேக் அப்துல்லாவை, மேலும் சில காலம், சிறையிலேயே வைத்திருக்க, 'தாக்கீது' பிறந்திருக்கிறது!!

காஷ்மீரில், பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது — அதற்கான அமைதியான சூழ்நிலை கிடைத்திருக்கிறது — எனினும், பீரங்கி முழக்கமிடும் தீவின் பயங்கர மனிதர் என்று சித்தரிக்கப்பட்ட, பாதிரியார் விடுதலை செய்யப்படுகிறார் — என்ன செய்தார் என்பதுபற்றி வழக்கும் தொடராமல், இவர் வெளியே உலவுவது காஷ்மீரத்து நிலைமையை அபாயத்துக்கு உள்ளாக்கும் என்று கூறிவிட்டு, சிறையிலே தள்ளினரே, ஷேக் அப்துல்லாவை, அவருடைய சிறைவாசம் மேலும் சில காலத்துக்கு நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது!!

ஜெய்ஹிந் — சொல்லச் சொல்லிச் சொல்கிறீர்களா? —அல்லது வந்தே மாதரம் பாடுவமா — அல்லது கோஷ்டியாகக்கூடி, ஜனகணமன பாடுவதா, என்று கேளுங்கள் காங்கிரஸ் நண்பர்களை!

பிரிட்டிஷ் பேயாட்சியில் பயங்கர மனிதர் விடுதலை பெறுகிறபோது, நேருவின் மாஜி நண்பர், வெளியே விடப்பட்டால், எங்கோ அவர் ஒளித்து வைத்திருக்கும் அணுகுண்டை எடுத்து அலகாபாத்தாரின் அரண்கள் மீது வீசியா, அழிவு உண்டாக்குவார், என்று அஞ்சுகிறார்கள்!

மகாரியாஸ் பாதிரியார் விடுதலை — ஷேக்அப்துல்லாவின் சிறைவாசம் நீடிப்பு! —இந்த இரு செய்திகளையும், ஒருசேர எண்ணிப் பார்த்திடும்போது என்ன தோன்றுகிறது — உனக்கல்ல—அவர்களுக்கு —காங்கிரஸ் அன்பர்கட்கு.

வீட்டுக்கொரு வீரன் வேண்டும்! வெற்றி அல்லது வீர மரணம், என்ற இலட்சியம் ததும்பும் இதயம் படைத்தோர், திரண்டு எழல் வேண்டும்! இனியும், வாளா இருப்பின் வையகம் நம்மைக் கேலியால் கொல்லும்! நேரடிக் கிளர்ச்சியில், ஈடுபட வாரீர், வாரீர்! —என்று இலங்கைத்தீவிலே உள்ள தமிழர் தலைவர்கள் முழக்கமிடுகின்றனர். எண்ணற்ற இளைஞர்கள், நான் நீ —என்று போட்டியிட்டுக்கொண்டு அறப்போரில் ஈடுபட முன்வருகின்றனர்.

"இலங்கையிலே எங்கு பார்த்தாலும், வானளாவும் நீல மலைகளின் உச்சி எல்

லாம் பசுமை நிறைந்த தேயிலைச் செடிகள், இரப்பர் காடுகள், இவை தோன்றக் காரணமாயிருந்தவன் மலைநாட்டுத் தமிழன்.

மண்ணைப் பொன்னாக்கிக் குவித்து, நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கி சுபீட்சத்தையும் சுதந்திரத்தையும் பெற்றுவாழ வழி வகுத்த தென்னாட்டு மக்களின் உரிமையையும், அந்தஸ்த்தையும் பறித்து, அடிமைகளாக இலங்கை வைத்திருக்கிறது. பல இலட்சம் தமிழ் மக்களின் இரத்த வியர்வையைக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த இலங்கை நாட்டில், தமிழ் மக்கள் இன்று அந்த நாட்டிலே அடிமைகளாக, அநாதைகளாக நாடற்றவர்களாக, நசுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்"—*என்று சென்றகிழமை நமது* **டி. கே. சீனிவாசன், கொழும்பு** *நகரத்தில் நாராயண குரு மண்டபத்தில், தி. மு. க. ஆதரவில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பேசி இருக்கிறார்.*

இந்த இலங்கைக்கு, நேரு பண்டிதர், மே திங்களில், செல்கிறார்!!

தமிழரின் துயர்துடைக்க! உரிமைக்காக வாதாட! பண்டார நாயகா சர்க்காரின் படுமோசத் திட்டத்தை ஒழித்திட! என்றெல்லாம், காங்கிரஸ் நண்பர்கள், எண்ணிக்கொள்ளப் போகிறார்கள் — தமிழர் தத்தளிக்கின்றனர் — ஆனால் நேரு பண்டிதர் 'விஜயம்' செய்வது, அவர்தம் பிரச்சினை குறித்துப் பேச அல்ல—பகவான் புத்தருடைய ஜெயந்தியில் கலந்து கொள்ளும்படி, பண்டார நாயகா சர்க்கார் விடுத்துள்ள அழைப்பினை ஏற்றுக்கொண்டு செல்ல இருக்கிறார். பஞ்சையாய், பராரியாய், பாட்டாளியாய், கிடந்து உழலும், இந்தத் தமிழர்களுக்குப் பணிபுரிவதா, பார்புகழ் பண்டிதருக்கு இருக்கும் வேலை! அவர் புத்தர் விழாவில், பிரசன்னமாகி, சீலம், சாந்தம், சன்மார்க்கம்,— சமரசம் — சத்காரியம், எனும் பொருள்பற்றி எல்லாம் பேசப் போகிறார்! என்னே, நேருவின் அறிவாற்றல்! — என்று ஏடுகள் எழுதப்போகின்றன! ஜனசமுத்திரம் காணீர், என்று இதழ்கள் படங்களை வெளியிடப்போகின்றன!!

உலகில் சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவ, பஞ்சசீலம் போதித்து வரும், பாரதப் பிரதமரே வருக! வருக!!—என்று பண்டார நாயகா வரவேற்புரை கூறுவார் — அதே போது, இலங்கையில் வேறேதாவதோரிடத்தில், "ஏ! கள்ளத் தோணி! கட்டு மூட்டையை! சட்டமாவது! திட்டமாவது! ஓடுகிறாயா, நாட்டைவிட்டு, இல்லையானால் குத்திக் கொல்லட்டுமா என்று வெறியன் எவனாவது கொக்கரித்துக் கொண்டிருப்பான்.

அழாதே, தமிழா! அழாதே!! ஆயாசப்படாதே அன்பனே! உன் நாட்டின் அருமை பெருமை எப்படிப்பட்டது என்பதைப் பார்! இதோ உனக்கென்று, நீயாகத் தேடிப் பெற்றுக்கொண்ட முடிசூடா மன்னர் இருக்கிறாரே, நேரு பண்டிதர், அவருக்கு நடத்தப்படும் இராஜோபசாரத்தைப் பார்! அவர் முன்நின்று, வணங்கியும் வாழ்த்தியும், கைகுலுக்கியும் கனிவுரை பொழிந்தும், நிற்பவர்கள், சாமான்யர்கள் அல்ல —பண்டார நாயகாக்கள்—சேனநாயகர்கள் — கொத்தலாவலைகள் - கோடீஸ்வரர்கள்!! அவர்கள் சுட்டுவிரலிலே சட்டம் இருக்கிறது! அவர்களிடம் நாடு இருக்கிறது! அப்படிப்பட்ட பெரிய தலைவர்கள் மெத்தப் பய பக்தியுடன், உன் பண்டிதர் முன்நின்று, பணிவிடை செய்வதைப் பாராய் — என்று சொன்னால் — எப்படி இருக்கும் கண்ணீர் கொப்பளிக்கும் நிலையில் உள்ள, நம் உடன் பிறந்தார்க்கு!!

வெட்டுக் காயத்தில், அரைத்தெடுத்த மிளகாயை அப்பி வைத்து, உலைக் கூடத்திலே இருக்கச் செய்துவிட்டு "பாக்யவானடா நீ! உனை ஆளும் வேந்தன், வெண்ணெயால் பல்விளக்கி பன்னீரால் வாய்கொப்பளித்து சுத்தம் செய்த பிறகுதான், தங்கக் கோப்பையில் கனிரசம் ஊற்றிப்பருகுவாராமே என்று சொன்னால் அவனுக்கு எப்படி இருக்கும். அதே நிலைதான் தமிழருக்கு!! அல்லலும் அவமானமும் தமிழருக்கு—ஆனந்த வைபவமும் அரசாங்க மரியாதையும் நேரு பண்டிதருக்கு. கண்ணால் பாரும் எமது புண்களை—என்று கூறத் தமிழர் துடிப்பர்—காதால் கேளும் ஏன் பஞ்சசீல உபதேசத்தை என்று மட்டுமே பண்டிதர் கூறிட நினைப்பார்.

விசித்திரம் இதுமட்டுந்தானா?

பூசல்கள் கூடாது — சமரசமாகவே, எந்தத் தகராறுகளையும் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்— அன்புதான் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும், பலாத்காரம் அறவே இருத்தல் கூடாது!!— என்றெல்லாம், கேட்போர், சாந்தசீலர்களாகும் விதமாகப் பண்டிதர் பேச இருக்கிறார், ஜெயந்தியில்— அவருடைய 'பாரதத்தில்' நாக நாட்டவர் உரிமைக் கிளர்ச்சியை நீண்ட காலமாகவே நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் — அந்த மக்களுக்குச் சீலம் போதிக்க, நேரு பண்டிதரின் ஆட்சி

லெப்—ஜெனரல் திம்மய்யா

லெப்—ஜெனரல் தோராட்

மேஜர்—ஜெனரல் கோச்சார்

கர்னல் பிரேஸ்வர்நாத்

ஆகியோர் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் கூட்டம் நடத்திற்று.

திம்மய்யாவும் தொராட்டும் படைகளை நாலாபக்கமும் அனுப்பி, நாகர்களை, கலகத்தினின்றும் விடுவிக்கிறார்கள்!! எப்படி? சுட்டுத் தள்ளுவதன் மூலம்!!

பாருக்கெல்லாம் பஞ்சசீலம்; பாரதத்தில்? பட்டாளத்துப் பெரும் தலைவர்களிடம், நாகநாடு பிரச்சினை பெரிதும் ஒப்படைக்கப் படுகிறது. நாள் தவறாமல், நாகர்கள் பிடிபட்டனர், சுடப்பட்டனர், விரட்டப்பட்டனர், என்ற 'செய்தி'கள் தரப்பட்டு வருகின்றனர்!

குருதி கொட்டியா, பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது, அன்பு நெறி மூலம், அகில உலகிலும் அமளி

முகவரி மாற்றம்:—

இரா. திருமறவன்,

செயலாளர்.

இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்,

(யாழ்ப்பாணக் கிளை)

எண்-62, மேல்மாடி

பெரியகடை வீதி, யாழ்பாணம்,

இலங்கை.

எழாமற் செய்ய இயலுமே, அண்ணல் காந்தி அதனைத்தானே அவனிக்கே அறிவித்தார்,— என்று பாரதப் பிரதமர் அடுத்த திங்களில் பேசப்போகிறார்! இப்போது, நாகநாடு பிரச்சினையில் அவருடைய 'இராணுவம்' மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது!!

இப்படி எண்ணற்ற விசித்திரங்கள், 'பாரதத்தில்' உள்ளன. ஆனால், சில அரசியல் வாதிகளுக்கு இவைகளெல்லாம், விசித்திரங்களாகத் தோன்றவில்லை— தம்பி! அவர்கள் தேர்தலில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெற்ற, (மிகச் சிறிய அளவினதான) வெற்றியை, விசித்திரமானது என்று கருதுகிறார்கள்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் எதிர்காலம் என்ன?

காஷ்மீர் சிக்கல் இன்னமும் எத்தனை எத்தனை கோடிகளைத்தான் விழுங்கும்?

கோவாவில், நடைபெறும் அன்னிய ஆட்சியை நீக்கிட நேரு பண்டிதரால் ஏன் இன்னமும் இயலவில்லை?

என்பனபோன்ற பிரச்சினைகளைக் கூட, அலச, ஆராய, நேரமோ, நினைப்போ இல்லை. அவர்கள் கண்முன் இப்போது தெரிவதெல்லாம், **15!!**

ஆமாம்! பதினைந்து!! கழகம் பெற்ற வெற்றிபற்றிய எண்ணம் தான் குத்துகிறது, குடைகிறது!

எப்படிப் பெற்றார்கள்? என்று கேட்டுக்கேட்டு, ஏதேதோ காரணம் கட்டிப் பார்த்து மகிழ்ந்தாகி விட்டது—இப்போது அவர்கள், **இந்தப் பதினைந்து பேர் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?** என்று கேட்கின்றனர் —அதுகுறித்தே தத்தமது தரத்துக்குத் தக்க வண்ணம், உரையாடித் திரிகின்றனர்.

திராவிட கழகத்தார் பரவாயில்லை, அவர்களுக்கு, புத்தம் புதிய வேலை கிடைத்துவிட்டது— அதிலே மும்முரமாக ஈடுபட்டு விடுவர்—இடையிடையே, இப்படியும் அப்படியுமாகக் குத்துவர் — ஆனால் அவர்களின் முழு ஆற்றலும், இப்போது, களத்துக்குத் திரட்டப்பட்டு வருகிறது!!

இனிச் சிலகாலம், காரசாரம்' வீரதீரம், சூடு சுளுரைத்தல், இவைகளை, புதிய போராட்டங்களுக்காகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

அணுகுண்டுகளை எல்லாம் ஆழ் கடலுக்குள் போட்டுவிட்டதாக அமெரிக்கா அறிவித்தாலும் சரி, அவர்கள் அக்கரை காட்டவும் மாட்டார்கள், அக்கரை காட்டிடயார் முனைந்தாலும், "அற்பனே! அதுவா இப்போதைய முக்கியமான பிரச்சினை!! இதோ, பார், இது பிரச்சினை — இதோ, இது, இது!!" என்று கூறுவர்; மறுப்பவன் மீதோ, நாராச பாணங்கள் சரமாரியாக விடுப்பர்.

ஆனால், தீவிரமாக, தீரப்போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் வேளையிலும், "இந்தப் பயல்கள்...... கண்ணீர்த் துளிகள்......" என்ற அந்த அர்ச்சனையையும், கூறமலிரார். ஆனால், தம்பி! போர்க்கோலம் பூண்டு நிற்கும் போது, அவர்கள் மிகச் சாமான்யமான காரியமான அரசியல் பிரச்சினையை அணுகும் நம்மைப் பற்றிப் பேசினால், நாம் கவலைப்பட்டு என்ன பயன்!!

வாகை சூடுக!! என்று நாம், மனதார அவர்களுக்குக் கூறிட விழைகிறோம்.

அவர்கள்போல, போர்க்கோலம் பூண்டுள்ளவர்கள் அல்ல, மிகச் சாமான்யமான அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள நம் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள், இந்தப் பதினைந்து பேர் சட்டசபையில், போய் இருந்துகொண்டு, என்ன சாதிக்கப்போகிறார்கள்? என்ன செய்ய முடியும்? என்ன திறமை இருக்கிறது!—என்றெல்லாம் பேசுகிறார்களே, அவர்களைக் குறித்து நாம் யோசிக்கவேண்டும்.

அதற்கு முன்னதாக, ஏன், பதினைந்துபேர் பெற்ற வெற்றியை விசித்திரம் என்று கருதுகிறார்கள் என்பதுபற்றி எண்ணிப்பார்த்தாயா, தம்பி.

நான் அதுகுறித்து எண்ணிப் பார்த்தேன் — அவர்கள் அவ்விதம் எண்ணுவதற்குக் காரணம், யார், தெரியுமா? நீதான் தம்பி! நீயே, தான்!! நாள் தவருமல் ஊரூருக்கும், பெருந்திரளான மக்களைக் கூடச்செய்து, விழாக் கோலம் காட்டி, நடத்திய வண்ணம் இருக்கிறாயே வெற்றிக் கூட்டங்கள்—வரவேற்பு விழாக்கள்— பாராட்டுக் கூட்டங்கள் — இவைகளைக் காணக் காணத்தான், அவர்களுக்கு, கோபம் கோபமாக வருகிறது — வெற்றியாம் விழாவாம்! வெற்றி பெற்றவர்கள் என்ன சாதிக்கப்போகிறார்களாம் சட்டசபையில் என்று கோபமாகக் கேட்கின்றனர். நமது பேரில் அவர்களுக்குக் கிளம்பும் கோபத்தில், அவர்கள்

> காஷ்மீர் பிரச்சினை என்ன ஆகும்?
>
> கோவா கொடுமை எப்போது ஒழியும்?
>
> இலங்கைத் தமிழரின் எதிர்காலம் என்ன?

என்பன போன்றவைகளைக் கூடக் கவனிக்க மறந்துவிடுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள நேரு பண்டிதரின் ஆட்சியிலே காணக் கிடக்கும் விசித்திரங்களைக் கூட மறந்து போகின்றனர்.

உள்ளபடி, சென்ற கிழமை திருச்சியிலே, நமது தோழர்கள் நடத்திய பாராட்டுக் கூட்டத்தைக் கண்டவர்கள், காய்ந்து விழாமல் எப்படி இருந்திட முடியும்? நான் அந்தக் கூட்டத்திலேயே நிலைமையை எடுத்துரைத்தேன்.

> "நீங்கள் மெத்தப் பொல்லாதவர்கள்"

என்றுதான் குறைசொல்ல வேண்டும். பெற்றது 15-தான் என்றாலும் 1500-இடங்களைப் பிடித்ததைப்போல இப்படி மலர்மாலைகளையும் கைத்தறி ஆடைகளையும் குவிக்கின்றீர்கள். ஏன்தான் நீங்கள் இப்படிச் செய்கின்றீர்களோ? நீங்கள் இப்படிச் செய்வதின்பலன் எங்கள் தலையில் வந்து விழுகின்றது.

நாளைக்கோ மறுநாளோ கூடிக் கூடி காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசப் போகின்றார்கள்; முறைத்து முறைத்துக் கம்யூனிஸ்டுகள் ஏசப் போகிறார்கள்—திரும்பிப் பார்த்து விட்டுப்பார்த்துவிட்டுத் திராவிடர் கழகத்தவர்கள் தீப்பொறி பறக்கப் பேசப் போகிறார்கள்—என்ன இந்தப் பயல்களுக்கு இவ்வளவு கருவம்—என்ன இந்தக் கருணாநிதிக்கு இவ்வளவு பெரிய மாலை, அண்ணாதுரைக்கு என்ன அவ்வளவு பெரியமாலை! இதற்கு ஒரு போட்டோ 150-இடங்களைப் பிடித்தார்களே அவர்கள் இப்படியா ஆடினார்கள்—என்று.

நீங்கள் மெத்தப் பொல்லாதவர்கள். கொடுத்த வெற்றி குறைவுதான் என்றாலும் அதற்காக நீங்கள் நடத்துகின்ற கொண்டாட்டம் மிக அதிகம். ஆனால் உண்மையிலேயே நீங்கள் பொல்லாதவர்களா என்றால், உண்மையிலே பொல்லாதவர்கள் என்று பிறர் சொல்வார்களே தவிர, நீங்கள் நல்லவர்கள்.

இந்தக்கூட்டத்திற்கு வருகிற நேரத்திலே இந்த நகரத்து மக்கள் சிறு சிறு சோற்று மூட்டைகளைக் கட்டிக் கொண்டு ஆடவனும் அவனுக்குச் சொந்தமான அணங்கும், அவர்கள் பெற்றெடுத்த பொற்கொடிகளும் செல்வங்களும் வரிசையாகச் செல்லக் கண்டேன்; நல்ல நிலவு ஆற்றோரத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள். அருமையாகச் சமைத்த பண்டத்தைச் சாப்பிடப்போகிறார்கள். அந்தச் சோற்றில் ஒரு சமயம் உப்பு குறைவாக இருக்கக் கூடும்; பண்டம் வேகாமல் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அதை அன்போடு பிசைந்து தந்த ஆரணங்கு உப்பில்லாத பண்டத்தை உப்புள்ளதாக்குகிறாள், வேகாததை வெந்ததாக்குகின்றாள்—கையிலே வாங்கி உண்ணுகின்ற நேரத்தில் உப்பு இல்லை என்று அவன் சொல்லுகின்றான்—அவள் சரியாகச் சாப்பிட்டுப் பாருங்கள் என்று சொல்லவேண்டிய முறைப்படி சொல்கிறாள்—பிறகு உப்பு இருப்பது போல அவனுக்குத் தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அவளுடைய கன்னத்திலே இடித்துச் சொல்லுகிறான் 'நீ மிகப் பொல்லாதவள்' என்று! அந்த வகையிலே நீங்கள் பொல்லாதவர்கள்! என்று சொன்னேன்.

உள்ளே செல்பவர்கள் 15 பேர்! ஆளும் கட்சியிலோ, பத்து மடங்கு!! நமக்குத் துணையாக, உள்ளத் தூய்மையும் கடமை உணர்ச்சியும்! நமக்கு விறுவிறுப்பும் சுறுசுறுப்பும் தர, நம்மை நாசம் செய்வதாக எண்ணிக்கொள்வோர் தரும், தூற்றல், துளைத்தல், குத்தல், இன்னபிற!!

இதை எண்ணினேன்—ஆமாம், நம்மை உள்ளே அனுப்பிவிட்டு, கழகத் தோழர்கள், இனி நாம் செய்யவேண்டியது ஏதுமில்லை, என்று எண்ணிக்கொண்டால், நிலைமை என்ன ஆகும் என்ற எண்ணம் பிறந்தது—ஒரு விநாடிகிலேகூட ஏற்பட்டது; அன்று அங்கு, என் எண்ணத்தைக் கூறினேனே கூட்டத்தில், அதைத் தம்பி! இப்போதும், நினைவிற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

"நீங்கள் எங்களை உள்ளே அனுப்பிவிட்டு வெளியிலே கழகத்தை நல்லமுறையிலே வளர்க்காவிட்டால், நடுக்காட்டில் கையிலே நல்ல ஒரு தங்க நகையைக் கொடுத்து ஒரு இளம் பெண்ணைக் காட்டுக்குள்ளே, துரத்திவிட்டுவிட்டால் அது எவ்வளவு கொடுமையான காரியமோ, அப்படிப்பட்ட காரியமாக முடியும். எங்களை உள்ளே அனுப்பிவிட்டு வெளியிலே நீங்கள் பணியாற்றாமலிருந்தால், தங்க நகை கையிலே, தையல் நடந்து செல்லுகின்றாள் தன்னந்தனியாக-எதிர்ப்பட்டோர் நகையையும் பறித்துக்கொள்ளக் கூடும்—நகை போனாலும் பரவாயில்லை-செல்லுகின்றவள் தையல், ஆகையினால்தான் நாங்கள் அங்கே வேறு காரியம் ஆற்றமுடியாமல் போய்விட்டாலும் பரவாயில்லை, நாங்கள் சீர்குலைக்கப்படாமல் 'இருக்கவேண்டுமானால் வெளியிலே இருக்கும் நீங்கள் உண்மையிலே கழகத்தை வலிவோடு காப்பாற்ற வேண்டும்.

நான் தையலை உதாரணம் சொல்லி அரசியலை நினைவூட்டியதற்குக்காரணம், அரசியலில் அப்படிச் சீர்குலைக்கப்பட்டவர்கள் பலர். இராமசாமி (படையாச்சி) தலைசிறந்த உதாரணம், மாணிக்கவேலர் மற்றோர் உதாரணம்—எத்தனையோ பேர் வீராவேசத்தோடு உள்ளே போனார்கள்—வெளியிலே அவர்களைத் தட்டிக் கேட்க ஆளில்லை—ஆகவே நகையைக் கையிலே வைத்திருந்த தையல் காட்டிலே சிக்கி நகையையும் இழந்து அவளும் என்ன ஆனாளோ என்று ஊரார் எல்லாம் பேசுகின்ற விதத்தில், மாணிக்கவேலரும் இராமசாமிப் படையாச்சியும்சீர்குலைக்கப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட அரசியல் சீர்குலைவு எங்களில் யாருக்கும் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், நீங்கள் வெளியிலே இருக்கிற கோட்டையைத் திறம்பட கட்டிக் காப்பாற்றவேண்டும். அங்கிருந்து நீங்கள் கொடுக்கின்ற குரல் நாங்கள் கொஞ்சம் ஓய்வாக இருந்தால் எங்கள் காதிலே நுழைந்து நெஞ்சத்தைத் தட்ட வேண்டும், அங்கிருந்து நீங்கள் பிறப்பிக்கின்ற கட்டளை எங்களைச் சட்டசபையிலே பணியாற்றுகின்ற அளவுக்கு உற்சாகத்தைத் தர வேண்டும், அதேபோல் எங்களை உள்ளே இருப்பவர்கள் அலட்சியப்படுத்தினால், 15-பேர்தானே நீங்கள், நாங்கள் 150-பேர் என்று அவர்கள் சொன்னால் அங்கே நாங்கள் அதிகம் பேச மாட்டோம். ஒரு சமயம் நான் இல்லாவிட்டால் கூட, நம்முடைய தம்பிமார்கள் அதிகம் பேசுவார்கள். நான் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே—அவர்களுக்கு இன்னின்னது பேசவேண்டும் என்று தோன்றும் — வேண்டாம் வேண்டாம் என்று நான் தடுப்பேன். அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் நான் உங்களிடத்திலேதான் வருவேன்.

என்று எடுத்துக் கூறினேன்—இதிலென்ன அண்ணா! சந்தேகம்!! இந்தப் பதினைந்து போதும் என்றும் நாங்கள் கருதிக் கொண்டில்லை, சட்ட சபையில் அமர்ந்துவிட்டாலே சகல காரியமும் நடைபெற்றுவிடும் என்றும் நாங்கள் தப்புக் கணக்குப் போடவில்லை, உங்களை உள்ளே அனுப்பிவிட்டதோடு எங்கள் வேலை முடிந்துவிட்டது என்றும் எண்ணிக் கொண்டில்லை; நாங்கள், இதுவரை பணியாற்றியதில் கிடைத்தவை

ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கிளைக் கழகங்கள்

இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட கழக அன்பர்கள்

சென்னையில், அறிவகம், அழகிரி அச்சகம், திடல், நம்நாடு

பல ஊர்களிலே கழகத்துக்குச் சொந்தமான இடங்கள்

என்று பட்டியல் தயாரிக்கிறோமே பூரிப்புடன், அதிலே, புதிதாக, உற்சாகத்துடன்,

பதினைந்து சட்டசபை உறுப்பினர்கள்

இரண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்

என்று சேர்த்து மகிழ்கிறோம்; அந்த மகிழ்ச்சி எம்மை, மேலும் மேலும் நம்பிக்கையுடன் கழகப் பணியாற்றிடத் தூண்டுமே தவிர, படுத்து உறங்கவாவைத்துவிடும்? உனக்கேன் அப்படி ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டது? என்று என்னைப்

பார்த்துக் கேட்பது போலிருந்தது, திருச்சியில் தோழர்கள் காட்டிய மகிழ்ச்சி முழக்கம்!!

எனக்கு, தம்பி, இந்தக் குறிகள் எல்லாவற்றையும்விட அதிக நம்பிக்கை தருகிற குறி வேறொன்று உண்டு!

நாம், என்ன காரணத்தினாலும் சோம்பிக்கிடந்திட மாட்டோம்—நம்மைத் தூற்றுவோர் நமக்கு பேருதவி புரிகிறார்கள்!

அவர்கள் செய்து வரும் கேலியும், காட்டி வரும் எதிர்ப்பும், கொட்டி முழக்கும் கண்டனங்களும், நம்மை, தரமும் திறமும் குறையாமல் வேலை வாங்கும் எஜமானர்களல்லவா!

அதிலும் அவர்கள், 'பிரமாண்டமான' போராட்டத்தில் ஈடுபடப் போகிறார்களாமே! சும்மாவா இருப்பார்கள்! உலகினரே காண்மின்! இதோ நாங்கள் உயிரைத் துரும்பென மதித்து, உடைமைகளைத் துச்சமென்று ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, உரிமையைக்காக்க, மானத்தை மீட்க, போரில் ஈடுபடுகிறோம், இந்தப் பயல்களை அனுப்பினீர்களே, என்ன ஆனார்கள்? என்ன செய்கிறார்கள்? தமிழர்கள் கண்டது என்ன? என்றெல்லாம், 'பட்டாசுகளை'க் கொளுத்தி வீசியபடி அல்லவா இருப்பார்கள்!

தம்பி! நாம் கல்லக்குடிக் கிளர்ச்சியும், இரயில் நிறுத்தக் கிளர்ச்சியும், நடாத்தியபோது அவர்கள்

இதெல்லாம் ஒரு கிளர்ச்சியா?
குப்பை! கூளம்!!

என்றெல்லாம் கேலி பேசி வந்தனரே, அதுபோல் இருக்கமாட்டோம். வீரர்காள்! களம் செல்லும் தீரர்காள்! வாகை சூடுமின்! வெற்றியின் பெருமையிலே, பிற எவருக்கும் ஒரு துளியும் பங்கு கிடைத்திடலாகாது, அனைத்தும் உமக்கே இருத்தல் வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். பங்குக்கு நாங்கள் வந்துவிடமாட்டோம்! பக்கம் வந்து நின்று பணிவிடை செய்தால்கூட, பிற்கோர் நாள் அதனாலேயே பெரிய கஷ்டமும் நஷ்டமும், தோல்வியும் துயரமும் தந்துற்றது என்று பழி கூறுவீர்கள்—தேர்ச்சி பெற்றவர்கள்—எனவே போரிலே ஈடுபட்டு, வாகை சூடுக! திக்கு நோக்கித் தெண்டனிட்டு, உலகுக்குக்கூட அறிவிக்கிறோம் — என்று கூறுகிறோம்.

போர்க்கோலம் எதுவரையில்? தேசியக் கொடி கொளுத்தக் கிளம்பிய காலை, தமிழர் தலைவரின் தாக்கீது கண்டு, கலைத்ததுபோலவா, இதுபோதும், என்பது பற்றி, நமக்குக் கவலை எதற்கு? நடைபெறுகிற வரையில் காண்போம், போற்றுதலுக்குரியதெனின், போற்றத் தயங்கப் போவதில்லை.

ஆனால், தம்பி! போர்ப் பிரகடனம், போர் அறிக்கை விளக்கம், போரில் கலந்துகொள்ள அன்பழைப்பு, போரில் சேரா திருப்போருக்குச் சாபம், போரில் ஈடுபடுவோரின் பட்டியல் வெளியிடுதல், போரில் ஈடுபடவேண்டாம் என்பதற்கு விதிவிலக்குப் பெறும் பிரமுகர்கள் பெயர் வெளியிடுதல், என்ற, வழக்கமான—நாடு பலமுறை கண்டிருக்கிற, சடங்குகளின் போதெல்லாம் 'சுடச்சுட' நம்மைத்தானே தாக்கப் போகிறார்கள்! போர் நடைபெறும் போதும் சரி, பிறகு போர் நிறுத்தம், நிறுத்தத்துக்கான விளக்கம் பலன் ஆராய்தல், புதுப்போருக்கு ஆயத்தப்படுத்துதல், எனும் கட்டங்களின்போதும் 'கண்டனம்' நமக்குத்தானே!

இவைகளைத்தான், நான், நம்மைச் செம்மையாக வேலை செய்ய வைக்கும், சாதனங்கள் என்கிறேன்!

வேடிக்கை அல்ல, தம்பி, விசித்திரம்போலத் தோன்றும், ஆராய்ந்து பார், விளக்கமாக, உண்மை தெரியும்.

எனவே, எனக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிறது, சட்டசபையிலே இடம் பெற்றவர்களும் சரி, வெளியே இருந்திடும் கழகக் காவலர்களும் சரி, நெறி தவற மாட்டார்கள், முறை கெடவிட மாட்டார்கள், தரம் குறையாது, திறம் வளரும், ஏனெனில், எவ்வளவு நேர்மையாக நடந்துகொண்டாலும், 'சபித்துக்கொட்ட' 'தூற்றித் துளைக்க' ஒரு திருக் கூட்டம், சளைக்காது தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது, நாம், பணியினையும் மறந்துவிட்டு, நேர்மையினின்றும் தவறிவிட்டால், ஏ! அப்பா! சும்மாவா விடுவார்கள்!!

எனவேதான், அந்தத் 'தூற்றல்'—நம்மை 'வேலை செய்ய வைக்கும்'— என்ற நம்பிக்கை எனக்கு.

அவர்கள், பாராட்டி விட்டால், பட்டுப்போய் விடுவோம், என்ற பயம் எனக்கு உண்டு!

அவர்கள், எப்படியோ தொலைந்து போகட்டும், நாம் நமது வேலையைப் பார்த்து கொண்டிருப்போம், என்று அலட்சியமாக இருந்து விட்டால், நாம் 'மந்தமாகி' விடுவோம்!!

நமது கழகத்தைக் குறித்து, நாட்டுமக்களில் பெரும்பகுதியினர் ஆச்சரியப்படுவதே இந்தச் சூட்சமம் புரியாததால்தான்.

இவ்வளவு ஏசுகிறோம்; பொருத்தம் அர்த்தம் கூடப் பார்க்காமல் தூற்றுகிறோம்; சொல்லக் கூசும் வார்த்தைகளை வீசுகிறோம்; இவ்வளவையும், இந்தப் பயல்கள் சுமந்து கொண்டு கருமமே கண்ணாயினர் என்றல்லவா இருக்கிறார்கள்—என்று வசவாளர்களே ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்.

நாம் அவர்களின் 'அர்ச்சனை'யை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்கிற சூட்சமம், புரியவில்லை, பாபம்!

"ஊதுகுழல் வேண்டுமா, ஊதுகுழல்,?"

என்று கேட்டான், நடைபாதை வியாபாரி;

வேண்டாமப்பா,

என்று கூறினான், அவ்வழி சென்றவன்.

பொத்தான் வேண்டுமா?
பேனா வேண்டுமா?
சாக்லெட் வேண்டுமா?
சாயப்பவுடர் வேண்டுமா?

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி எந்த நேரத்தில், பிரதிநிதி என்ற வார்த்தையின் பொருளுக்கு லாயக்கற்றவராக மாறுகிறாரோ அந்த நேரமே அவரைத் திருப்பி அழைக்கும் உரிமையை அந்தத் தொகுதி மக்கள் பெற வேண்டும்.

— ஸ்டாபோர்டு கிரிப்ஸ்

சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடி, ப்ரோச், பின், வேண்டுமா?

என்று வியாபாரி, விடாமல் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தான்.

அவ்வழி வந்தவருக்குப் பெருத்த தொல்லையாகிவிட்டது; அவர் அங்காடி, வந்ததுஎதையும் வாங்கஅல்ல; யாரையோ சந்திக்க! வியாபாரி, விடாமல் தொல்லை கொடுக்கக் கண்டு, அவர், கோபத்துடன்,

ஒன்றும் வேண்டாமப்பா, போய்த் தொலை! ஒரே தலைவலியாகிவிட்டது உன்னாலே!

என்றார்.

அருமையான தலைவலி மருந்து இருக்கிறது! ஆறே அணா? வேண்டுமா?

என்று கேட்டானும், வியாபாரி!

தம்பி! அந்த ‘ஆசாமி’யின், ‘சகிப்புத்தன்மை’யில் பெறத்தக்க பாடம் இருக்கிறது!!

ஒரு விஷயம், நீ, கவனித்தாயோ இல்லையோ, எனக்கு அது நெஞ்சில் பதிந்திருக்கிறது. நம்மை, இந்த அளவுக்கு அவர்கள், தூற்றிக்கொண்டு இருந்திராவிட்டால், நாட்டு மககளில் நல்லவர்கள், நம்மிடம் இந்த அளவுக்கு, நல்லெண்ணம் காட்டி, ஆதரவு அளித்திருக்கக்கூட மாட்டார்கள்.

நமக்கு வாக்களித்த பதினேழு இலட்சம் மக்கள், அனைவருமே, நம்மாலே மட்டுமே நமக்கு ஆதரவாளர்களாக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல; பெரியாரின் பெருமபடையினர், இந்தப் பதினேழு இலட்சத்தில், சில இலட்சங்களை நமக்காகத் தேடித் தயாரித்துத் தந்துள்ளனர். நான், நன்றி கூறிக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும், இதைமறவாதிருக்கிறேன்.

தம்பி! நாம் பெற்ற வெற்றிக்கான, பல காரணங்களில் இது முக்கியமானது, என்பதை மட்டும் எப்போதும் மறவாதே!!

இனி, நாம் பெற்ற வெற்றிபற்றி' அனைவரும், அதன் அளவு குறைவு, எனினும், ஆச்சரியத்துடன் கவனிப்பதற்குக் காரணம் இருக்கிறது.

பிறபிற கட்சிகள், நாங்களும் அமைச்சர்கள் ஆகக்கூடும்—ஆக வேண்டும்—ஆக விரும்புகிறோம் என்று சொல்கின்றன. தி. மு. க. நாங்களும் அமைச்சர்களாக முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற கட்சி அல்ல — எங்களுக்கென்று ஒரு தாயகம், அதற்குப் பழம்பெரும் நாகரிகம் இருந்தது; அதன் கொடி வானளாவப் பறந்தது, அதனுடைய நாவாய்கள் எத்திசையும் கடலில் செல்லும், அதனுடைய பட்டுப்பட்டாடைகளை ரோம் நாட்டிலே வாங்கி அணிந்துகொண்டார்கள், அவர்களுடைய முத்தை யவன நாட்டு மக்கள் விலைபோட்டு வாங்கினார்கள்—அதனிடத்திலே காடு இருக்கிறது அந்தக் காட்டிலே அகில் இருக்கிறது சந்தனம் இருக்கிறது. அந்த மண்ணைத் தோண்டினால், தங்கம் கிடைக்கிறது, இரும்பு கிடைக்கிறது, நாட்டிலே கரும்பு போட்டாலும் விளைகிறது, காட்டாக இருக்கிற புகையிலை போட்டாலும் விளைகிறது — இப்படிப் பட்ட அரும்பெரும் நாடு எங்களது உண்டு. அந்த நாட்டினுடைய துரைத்தனம் எங்களிடத்திலே இல்லை. அது ஆயிரம் ஆயிரத்தைந் நூறு மைல்களுக்கு அப்பாலே இருக்கிற டெல்லி புதிய பாதுஷாக்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப் பட்டது, அதைத் திரும்பப் பெற்றுத் தாயகத்தைத் தனித் தரணியாக்கித் தன்னாட்சி செலுத்துவதற்கு நாங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றோம் என்று சொல்கிற கழகம் தி. மு. க. ஒன்றுதான். ஆகையினாலே தான், இது பெற்ற வெற்றியைப் பற்றி பலபேர் ஆராய்கிறார்கள். உதாரணம் உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமானால் ஆட்டினுடைய கழுத்தை வெட்டிக் கொண்டு வந்து உங்களிடத்திலே காட்டினால் ஆச்சரியத்தோடு பார்க்கமாட்டீர்கள். புலியின் நகத்தைக் கொண்டுவந்தால் 'புலி நகமா' என்று ஆச்சரியத்தோடு பார்ப்பீர்கள். தி. மு. க. புலி நகத்திற்குச் சமம் — பிறபிற கட்சிகள் வெட்டுப்பட்ட ஆடுகூட அல்ல துள்ளி ஓடுகின்ற ஆட்டுக்குட்டி என்றுகூட வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—மக்கள் அதனைக் கவனிக்க மாட்டார்கள்.

இங்ஙனம், கவனிக்கின்றவர்கள் —அரசியல் அலுவலை, தேவையுள்ள காரியம் என்று கருதுபவர்கள்—அடுத்தபடியாக, “சரி, சரி —காரணம் கிடக்கட்டும். எப்படியோ 15 பேர் வந்துவிட்டீர்கள்? என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்று கேட்கின்றனர்.

நாலைந்து நாட்களுக்கு முன்பு, உத்திரமேரூர் என்ற ஊரில் பேசும் போது, நான் இதற்குப் பதிலளிக்கும் தன்மையில் கூறியது நினைவிற்கு வருகிறது.

“எதிர்க் கட்சியில் இருந்துகொண்டு என்னசெய்யப்போகிறீர்கள்? என்று எங்களைக் கேட்கின்றனர், காங்கிரஸ் தலைவர்கள். என்ன செய்யச் சொல்கிறீர்கள்? என்று நான், அவர்களைக் கேட்கிறேன்” — என்று அன்று பேசினேன்.

உண்மையிலேயே ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள், என்ன செய்யவேண்டுமென்று, விரும்புவர், என்பது, ஆளும் கட்சியின் பண்பு பயிற்சி, நினைப்பு, நோக்கம், அந்தக் கட்சிக்கு ஜன நாயகத்திலே உள்ள நம்பிக்கை, இவைகளைப் பொறுத்து இருக்கிறது!!

இவை, ஆளுங் கட்சிக்கு எந்த வகையில் இருக்கிறதோ, யார் கண்டார்கள்?

‘ரசம்’ கலையாத கண்ணாடி முன் நின்று பார்த்தால்தான், ‘முகம்’ சரியாகத் தெரியும்! ஜனநாயகப் பண்பு கெடாத நிலை, ஆளுங் கட்சிக்கு இருந்தால்தான், எதிர்கட்சியின் தரம் தெரியும்!!

தொல்லை தரவேண்டுமென்று நாங்கள் எதிர்க்கட்சி அமைக்கவில்லை, ஆனால் நாங்கள் செய்

இயற்கை எய்தினார்

திருச்சி மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் தோழர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களின் தாயார் திருமதி ஆச்சிக்கண்ணு அம்மையார் அவர்கள் 21—4—57 ஞாயிறு மாலை 4-மணி அளவில் 56 வயதில் இயற்கை எய்தினார்கள். 22—4—57 திங்கள் மாலை 4-மணிக்கு சவ அடக்கம் செய்யப்பட்டது. அதுபோழ்து திருச்சி மாவட்டக் கழகத்தின் சார்பாக துணைச் செயலாளர் தோழர் ஜி. பராங்குசம் அவர்களும், நகர கழகத்தின் சார்பாக திரு. நடராசன் அவர்களும் மலர்மாலை அணிவித்து இறுதி மரியாதையைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர்.

கின்ற நல்ல காரியங்களையெல்லாம் நீங்கள் தொல்லையென்று நினைக்கவேண்டாம் என்று அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வேன். ஏனென்றால் தாய், திருவிழாக் காலத்தில் சாமியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் பசிக்கின்ற குழந்தை தாயைக் கேட்கின்றது ஏதாவது வாங்கித் தரச்சொல்லி, அந்த நேரத்திலே தாய்க்குக் குழந்தையினுடைய பசி தெரியாது, எதிரிலே இருக்கின்ற திருவிழாக் கோலந்தான் தெரியும். அந்தக் கோலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே பசியோடு இருக்கின்ற குழந்தை பிராண்டுகின்றநேரத்தில்தொல்லை தருகிறாயே என்று அடித்துத் தாயே தன்னுடைய குழந்தையை தவறாக நினைக்கின்ற நேரத்தில், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை நாட்டையாளுகின்ற அமைச்சர்கள் தவறாகக் கருதுவார்கள் என்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தாய் தன்னுடைய குழந்தையை பசிக்கின்றது என்று தெரிந்தும் அது தொல்லை தருகின்ற காரணத்தினால் கண்டிப்பதானால், நாங்கள் செய்கின்ற நல்ல காரியத்தையும் தொல்லையென்று அமைச்சர்கள் கருதக்கூடும் — தோன்றும். எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற திட்டங்களை ஆராய்கின்ற நேரத்தில் அனுதாபத்தோடு ஆளுங்கட்சி கவனிக்க வேண்டும்.

அனுதாபத்தோடுகவனித்தால் தான எதிர்க்கட்சிக்கு ஆளுங்கட்சியினிடத்து மதிப்புப் பிறக்கும்.

*

மாயவரத்தில், சிறப்புச் சொற்பொழிவின்போது, நான் இது போலக் கூறினேன். ஏன், தம்பி, சரிதானே! எதிர்க்கட்சியின் இயல்பு, போக்கு, ஆளுங்கட்சியின் தன்மையைப் பொறுத்துத் தானே, அமையும். அதைத்தான், சொன்னேன்.

விழாக்கள்போல நடத்தப்பட்டு வரும் கூட்டங்களில், இந்த விளக்கங்களை, நமது தோழர்கள் தந்து வருகின்றனர்.

விழா—வெற்றி தந்த உற்சாகத்தின் விளைவு!

விழாமூலம் புதிய உற்சாகமும் கிடைக்கிறது.

எத்தனை எத்தனை புதிய கழகங்கள் அமைகின்றன, தெரியுமோ!!

பெறவேண்டியவெற்றி என்றால் 15-இடத்தை இப்போது பிடித்தோம் இனி அடுத்த முறை 100-இடத்தைப் பிடிக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்ல, அது மட்டும் நம்முடையது என்றால் தேர்தலுக்காகவே துவக்கப்பட்ட ஒரு கட்சியாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் நம்முடைய கழகம் தேர்தலுக்காகவே மட்டும் துவக்கப்பட்ட கழகம் அல்ல. ஆகையினால் எதிர்கால வெற்றி என்று நான் கவனப்படுத்துகின்ற நேரத்தில், பிடிக்கவேண்டிய இடங்கள் இத்தனை என்று தூண்டுகின்றேன் என்று அர்த்தமல்ல. பிடிக்க வேண்டிய இடங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கலாம்; பெற்றுத் தருவீர்கள்; ஆனால் நாம் பெறவேண்டிய வெற்றி சட்டசபையிலே அதிகமான இடங்கள் என்பது மட்டுமல்ல. நமது தாய்த்திருநாடு நமக்குத்தான் உரியது என்ற உண்மை எங்கெந்தஉள்ளத்திலே ஏறாமல் இருந்ததோ எங்கெந்தச் செவியிலே புகாமல் இருந்ததோ, அந்தச் செவிவழி புகுந்து அவர்களுடைய நினைவிலே நின்று, நெஞ்சத்திலே பதிந்து அவர்களுடைய நிலைமையை மாற்றி, மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும், தாய்த் திருநாட்டை மீட்பதற்காக, நாம் எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற பல்வேறு வகையான முயற்சிகளில் சட்டசபைக்கு போகின்ற முயற்சியும் ஒன்று. சட்டசபைக்குப் போகின்ற முயற்சியும் ஒன்று என்று நான் சொல்லுவதைவிடச் சட்டசபைக்குப் போகிற முயற்சி பல முயற்சிகளிலே தரத்திலேசாதாரணமானது என்றும் கூறுவேன். சட்டசபைக்குள்ளே போய் திராவிடநாடு கொடுங்கள் கொடுங்கள் என்று அமைச்சர்களின் குரல்வளைகளைப் பிடித்து அழுத்த முடியாது. நாங்கள் அங்கே செய்யக்கூடியதெல்லாம் விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டால் அவற்றிற்கு ஒளி தருகின்ற அளவுக்கு அறிவுத் தெளிவோடு விவாதிக்கலாம், கேடு தருகின்ற காரியத்தைக் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் செய்ய முற்பட்டால் எங்களுடைய வலிவைத் திரட்டி எங்களுடைய ஆற்றலைத் துணைக்கழைத்துக் கொண்டு அவர்களைத் தடுக்கலாம். அவர்கள் நல்ல காரியங்களைத் தப்பித் தவறிச் செய்தால், அந்த நல்ல காரியத்திற்கு அவர்களை மனமாரப் பாராட்டலாம், இவைகளைத் தான் நாங்கள் செய்யலாம்.

தாய்த் திருநாட்டை மீட்கும் பணியில் சட்டசபைக்குச் செல்லுவதென்பது தரத்திலே சாதாரண முயற்சி. ஆனால் அந்த முயற்சி தரத்திலே உயர வேண்டுமானால், நாங்கள் அங்கே உள்ளே இருக்கின்ற நேரத்தில் வெளியிலே இருக்கிற நீங்கள் கழகத்தை இப்போது இருப்பதைவிட அதிக வலிவுள்ளதாக்கினால்,கழகத்திலே இப்போதுள்ள உறுப்பினர்களைப் போல் இரட்டிப்பு மூன்று மடங்கு நான்கு மடங்கு என்று நீங்கள் அதிகப்படுத்திக் காட்டினால், நம்முடைய கொடி பறக்காத ஊரில்லை; நம்முடைய குரல் கேட்காத பட்டி தொட்டி இல்லை; என்று சொல்லத்தக்க அளவு நீங்கள் நம்முடைய பிரசாரத்தை வலிவுள்ளதாகவும் ஆக்கினால், வெளியிலே நீங்கள் கட்டிக் காக்கின்ற கோட்டையைச் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு, உள்ளே இருக்கிற நாங்கள் ஏற்றம் பெறலாம். வெளியிலே கழகம் கலகலத்தது என்றால் உள்ளே 15 பேர் இருந்து, பயனில்லை, 150 பேர் இருந்தும் பயனில்லை.

ஆகவே, தம்பி, வெற்றிக் களிப்பிலே, விழாதரும் மகிழ்ச்சியிலே இனி ஆகவேண்டிய காரியத்தை மறந்து விடாதே.

உனக்கும், உள்ளே சென்றுள்ளவர்களுக்கும், புதியபொறுப்பு ஏற்பட்டு விட்டது; புதியதோர் நிலைமை—அதற்குஏற்றபடி, நமது பணியின் அளவும் தரமும் வளர வேண்டும்.

உன்னால் முடியாததையா செய்யச் சொல்லுகிறேன்!!

அண்ணன்,

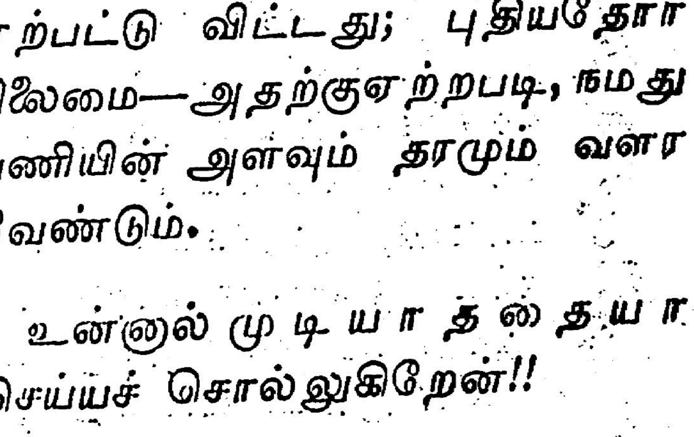

வாழ்வு அமைய!

எப்போதுமே அந்தத் தொழிலாளி வேலைக்குத் தாமதமாக வந்துகொண்டிருந்தார்! தாமதத்திற்கான சரியான காரணத்தையும் கூறவில்லை. அவர் இவ்வாறு தாமதமாக வேலைக்கு வருவதால், அவருடைய பிரிவின் வேலை பூராவும் பாதிக்கப்பட்டது. எனவே, அவர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். தான் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதை எதிர்த்து தொழிற்தகராறு கமிஷனுக்கும், பிறகு தொழிற் சங்கக் கமிட்டிக்கும் விண்ணப்பித்துக்கொண்டார். தொழிற்சங்கக் கமிட்டி அவரை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாதென மறுத்துவிட்டது. எனவே நீதிமன்றத்துக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டார். விசாரணையின் போது, உதாசீனமாக தான் நடந்துவந்ததை நீதிமன்றத்தில் அவர் ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் தன்னுடையவேலையையும்தன் தொழிற்சாலையையும் மிகவும் நேசிப்பதாகவும், அவர், அதே சமயம் மனம் விட்டுக் கூறி, தனக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்.

*

தீர்ப்பு எப்படி வழங்கலாம்?-என்று சட்ட நுணுக்கங்களை ஆராயவில்லை, அந்த நீதி மன்றம்! ஏனெனில், வழக்கு இங்கு நடைபெற்றதல்ல. பொதுவுடைமை நாடான ரஷ்யாவில், நடந்தது, இவ்விதம். அங்குதான் ஆலைகளும், அங்காடிகளும், தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் இல்லையே — தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்துக்குமிடையே எப்படித்தகராறு உருவாக முடியும்? என்று கேட்கலாம். உண்மைதான், அங்கு உற்பத்திச் சாதனங்கள் ஒரு சிலரின் இலாபக் கூடமாக இல்லை. அவைகளை நிர்வகிக்க அரசாங்கச்சார்பில், குழுக்கள் உள்ளன. அந்தக் குழுக்கள், அந்தந்தத் துறை, அறிவும் ஆராய்ச்சியுமிக்கவர்களையும் தொழிலாளர் தம் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டதாகும். ஆலையரசர்கள் இங்கு தமது இலாபத்தையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்! ஆனால் அங்கு, உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டும் என்கிற உற்சாகமே ஒவ்வொருவருடைய நோக்கமுமாகும்!! அந்த உற்சாகத்துக்கு ஊறுதேடும் வகையில், மேலே குறிப்பிட்ட தொழிலாளி நடந்துகொண்டார். அதனால், ஆலை நிர்வாகம், அவரை வேலையைவிட்டுப் போகச்சொல்லிற்று, உடனே, தனக்கிழைக்கப்பட்டது சரியல்லவென்று, தொழிற்சாலையின் தொழிற்சங்கக் கமிட்டிக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டார். அது இவருடைய அலட்சியப் புத்தியைக் கண்டித்து, வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள மறுத்துவிட்டது. எனவே, அடுத்தபடியாக நீதி மன்றத்துக்குப் போனார்! ரஷ்ய நீதி மன்றம், தீர்ப்பு அளித்தது, "இந்தத் தொழிலாளியின் தவறைத் திருத்தி அவரை நல்வழிப்படுத்துவதற்குத் தொழிற்சாலை நிர்வாகம் போதுமான அளவு அவருக்கு விஷயங்களை எடுத்துக் கூறி எச்சரிக்கை செய்யவில்லை. முதலில் கண்டித்திருக்கவேண்டும், பின்னர் எச்சரிக்கை செய்திருக்க வேண்டும்; பின்னர் கடுமையான எச்சரிக்கை; இதற்கும் திருந்தாவிடில் மூன்று மாதங்களுக்கு, குறைந்தசம்பளமுள்ளவேலைக்கு மாற்றியிருக்கவேண்டும். இறுதியாகவே, நீக்கியிருக்கவேண்டும். இந்த முறை பின்பற்றப்படாதது மட்டுமின்றி, இத்தொழிலாளி, இப்போது தன்னுடைய தவறுதல்களை ஒப்புக்கொள்வதால் இவரை மீண்டும் வேலைக்குவைத்துக் கொள்ள உத்தரவிடுகிறோம்."

*

தீர்ப்பில், தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் தான் அங்கு முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது என்பது விளங்கும். உழைப்பாளர்களால் அமைக்கப்பட்ட அரசு என்பதால், உழைப்பாளர்களுக்கே அங்கு முதலிடம் தரப்படுகிறது. ஆலையை நிர்வகிக்கும் கமிட்டிக்கு, உற்பத்தி குறையுமே என்கிற கவலை. அதனால், தொழிற்சங்கமே, ஒரு தொழிலாளியைத் தண்டிக்கிறது. இப்படி, எத்துறையை எடுத்தாலும், ஒரு சுமுகமும் பாதுகாப்பும் தரப்படுகிறது, பொதுவுடைமை ஆட்சியில். இதற்குக் காரணம், எல்லாம் மக்கள் சொத்து, என்கிற மகோன்னத உண்மை உலவுவதுதான்! இந்த மனோபாவம் ஏற்படாததால் "உழைக்க பலரும் அனுபவிக்க சிலரும்" இருக்கக் காண்கிறோம். இதனால் உலகின் பல பாகங்களிலும், தொழிலாளர் முதலாளிதகராறுகள், வேலைநிறுத்தங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், நாடும் செல்வமும் மக்களுக்கே உரியது என்கிற உத்தமக் கொள்கைக்காகப் பாடுபடுவதாகும். திராவிடநாடு மலர்ந்தால், நிச்சயம் அக்கொள்கை வெல்லும் வகையிலேயே தனி அரசு உருவாகும். அந்த வெற்றி நாள் வர, ஒவ்வொரு உழைப்பாளரும், தத்தமது ஆதரவை நல்கவேண்டுமென்று இந்த ஆண்டு மேதின நாளில் சபதம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

★

காஞ்சீபுரம், 95, திருக்கச்சிநம்பி தெரு "திராவிடநாடு" அச்சகத்தில் [illegible] அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது.